DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.

J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.

Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing	1,00
Voor 6 regels of minder, dito, dito	0,50
Voor elke volgende plaatsing	0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder	0,25

(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

7de JAARG. NO 26. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 1 JULIJ 1856. GEHEEL NO. 338.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms:

$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.

All letters must be post paid.

Advertising.

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	32
One-half do. do. do.	25
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	8
" " six months,	5
" " three months,	3
" " one week,	1.00
Each subsequent week	0.25
Business card, not over six lines, per year,	$5.00

Advertisements will be kept in until forbidden.

ONZE NEDERLANDSCHE CORRESPONDENTIE.

NO. 12.

ROTTERDAM, 30 Mei 1856.

VERKIEZINGEN.

De groote vraagstukken van onderwijs, regterlijke organisatie enz. zijn voor het oogenblik hier te lande een weinig op den achtergrond getreden, om plaats te maken voor de behandeling der verkiezingen voor de tweede kamer, welke den tweeden Dingsdag in Junij moeten plaats hebben, en waarmede de openbare aandacht zich nu reeds meer en meer gaat bezig houden. Gelijk men weet, moet om de twee jaren de helft van de leden dier Kamer aftreden. Als men den uitslag van sommige voorloopige kiesvergaderingen, als voorteekenen van de uitkomsten der verschillende keusen mag beschouwen, dan schijnt het dat de anti-revolutionaire partij bij de nieuwe verkiezingen zal verliezen. De heer Groen van Prinsterer wil men dat te 's Hage niet herkozen zal worden; de heer W. T. Gevers Deynoot, die vroeger te Rotterdam woonde, en eenigzins liberaler theorien aankleeft, wordt hem vrij tegenovergesteld. Ook de heer Reede van Outshoorn wordt door enkele bladen van zijne partij bestreden en zou in geheel Gooiland, dat in het district ligt dat door hem vertegenwoordigd wordt, de neiging bestaan, om den heer mr. A. W. Engelen in zijne plaats af te vaardigen. Men verneemt ook dat de heer v. Lynden in het district Arnhem gevaar zou loopen om niet herkozen te worden. In dat geval zou de straks bedoelde partij drie steunpilaren zich zien ontvallen. Het zijn echter slechts geruchten, die op de uitkomst steunen van enkele kiesvergaderingen, die bij de uitkomst niet altijd bleken van overwegenden invloed te zijn geweest. In het district Almelo bestaat verschil tusschen de vrijzinnige kiezers; de eene helft wil den heer v. Hoëvell herkiezen en de andere helft wil den terugkeerenden gouverneur generaal van Ned. Indie, de heer A. J. Duymaer van Twist ter vergadering zenden. Het gevolg van dien strijd, die zonder twijfel bestaat, zou wel eens kunnen zijn, dat geen van beiden, maar daarentegen de heer Hoogstraten door de anti-revolutionairen herkozen werd. Wij achten het onvruchtbaar thans meer over deze zaak te zeggen, te meer daar wij, zoover er geene herkiezingen moeten plaats hebben, onzen lezers reeds bij een volgenden brief den uitslag zullen kunnen mededeelen.

STATEN GENERAAL.

Men verneemt dat de tweede kamer eerst tegen het laatst van Junij of het begin van Julij zal bijeengeroepen worden en dat dan tevens het antwoord der regering op het verslag der commissie van Rapporteurs omtrent het ontwerp op het openbaar lager onderwijs, zal gereed zijn. Men verwacht dat dit mede een zeer uitvoerig stuk zij.—De synodale commissie der Herv. Kerk, die in den laatsten tijd te 's Hage vergaderd was, heeft zich bij adres tot de regering gewend en verzocht om bij het ontwerp op het onderwijs christelijke beginselen toe te laten. Het schijnt echter dat de regering in geen geval van haar beginsel afwijken en elk bepaald onderwijs, in elke godsdienst, hoe ook genaamd, van de staatsscholen geweerd worden zal.

Binnenland.

Gedurende de laatste 14 dagen liet de weersgesteldheid hier te lande niet te wenschen over Aangenaam en warm weder wisselde zich doorgaans met vruchtbaren regen af en de schrale winden hebben ons voor goed verlaten. Alles staat dan ook in vollen bloei. De winterrogge staat uitmuntend en volop in de aren; de aardappelen, overal zeer ruim gepoot, komen goed op; het koolzaad schijnt hoegenaamd van de nachtvorsten niet geleden te hebben, zoodat een goeden oogst den landman tegenlacht; zelfs het grasgewas belooft eene veel betere opbrengst dan in verscheidene jaren het geval was. Slechts op enkele plaatsen zijn de schoone vooruitzigten door onweder vergezeld van stortregen en hagelslag vernietigd of benadeeld. Dit was o.a. het geval op de hellende gronden van het landgoed *Klarenbeek*, in Gelderland, waar het aardappelen gewas van de hoogte afspoelde om dat wat in de laagte stond te bedelven. Nabij Zutphen werd eene koe in de weide door den bliksem gedood. Onder Steenderen werd een boer zoodanig getroffen, dat hij aanstonds den geest gaf. Te Hoogemeede stond het uitspansel geruimen tijd als in vuur. Onder den gevallen hagel vond men stukken ijs zoo groot als duiven eijeren; het koolzaad en de in bloei staande vruchtboomen hebben daar vooral veel geleden. Te Amsterdam o.a. sloeg de bliksem op de oude turfmarkt in den grond, juist voor het bureau van het grootboek der nationale schuld; er werd een trechtervormig gat in de straat geslagen, met plaveisel en al, ter breedte van 1 Ned. el. Een orkaan die slechts kort aanhield, deed den 19den te Sprang huis en schuur, bewoond door C. Balken, instorten, vele boomen werden ontworteld en andere schade te weeg gebragt.

De prijs der granen heeft in den jongsten tijd eene aanzienlijke rijzing ondergaan. Op sommige markten waren de beste soorten ƒ2 a ƒ3 hooger. De broodprijs is over het algemeen dien ten gevolge weder met 1 c. verhoogd. Aan het slot dezer berigten deelen wij de jongste midden-marktprijzen mede.

Te Amsterdam heeft zich eene vereeniging gevormd, aan het hoofd waarvan staat de heer C. A. van Hemert, die met het oog op de behoeften van het steeds toenemend handelsverkeer met alle naburige staten en ter verbetering van het vervoer van passagiers, maar vooral van goederen van Amsterdam naar andere groote koopsteden en zeehavens, het plan heeft eene maatschappij op te rigten, met een kapitaal van ƒ2,000,000, om stoomschepen te doen bouwen of aan te koopen en daarmede verbindingen aan te leggen met zoodanige groote koopsteden; zij zal voorloopig tot stand brengen de linien tusschen Amsterdam en St. Petersburg, over Gothenburg en Kopenhagen, tusschen Amsterdam en Bordeaux over Havre en tusschen Amsterdam en Koningsbergen. De Koning heeft reeds concessie tot oprigting dier Maatschappij verleend, onder den titel van Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Maatschappij en het eerste stoomschip zal den naam voeren van Willem III.

De HH. van der Kun c.s. te Rotterdam en Herckenrath en Ochsner te Amsterdam, die beiden te Rotterdam stoommeel-fabrieken zouden oprigten, hebben zich onderling vereenigd tot eene vennootschap ter oprigting van eene kolossale stoomrijstpellerij en meelfabriek te Rotterdam. Het contract is reeds gesloten en de grond van de gemeente aangekocht.

Ziedaar eenige stalen van ondernemingsgeest hier te lande, die tevens bewijzen, dat men tot ontwikkeling van volkswelvaart wel milde instellingen, maar geen credit mobilier behoeft. En dit is op verre na niet alles. De ontginningen van veenderijen, gaan met reuzenschreden vooruit. De kanaal maatschappijen in Overijssel en Drenthe hebben millioenen schats in het leven geroepen. Te Schoonoord, een dorp dat in het vorig jaar in het aanzijn is getreden, in eene streek, die eeuwen woest heeft gelegen en schier door geen menschenvoet gedrukt werd, kwam dezer dagen het eerste schip aan om turf te laden. Geen wonder dat vlag en wimpel werd geheschen en vreugde bedrijven aan de orde van den dag waren. Het was pinkster Maandag, en men had alzoo gelegenheid om zich over dit blijk van welvaart in deze vroeger zoo woeste streek te verheugen. Het doet ons leed er te moeten bijvoegen dat de gehate jenever eene rol kwam vervullen en de vreugd in twist deed verkeeren, die zoo ernstig werd, dat men in het maanlicht het staal der te voorschijn gehaalde messen zag blikkeren, en de Dragonders van het naburige Sleen moesten aanrukken, om de orde te handhaven. In de veenderijen onder Steenwijkerswold, Oldemarkt, Kuinre en Blokzijl hebben 800 arbeiders het werk gestaakt en hooger loon gevorderd. Altijd onder den invloed van den jenever, hebben toen in al die gemeenten ongeregeldheden plaats gehad en men keerde niet tot de orde terug, dan nadat de oproermakers gearresteerd waren en een ernstig onderzoek door de politie ingesteld werd. Maar keeren wij tot de openbare ondernemingen terug. Er bestaat plan en daarvoor is reeds vergunning gevraagd, om voor particuliere rekening te Nieuwe Diep een drijvend dok daar te stellen, terwijl de minister van Marine eene oproeping heeft gedaan, om aanbiedingen van aannemers te ontvangen, die het drooge dok te Willemsoord voor eigen rekening en risico willen herstellen, om, als de herstelling proefhoudend mogt bevonden worden, met eene rondo som door de marine te worden schadeloos gesteld. Deze maatregel van den minister heeft de algemeene goedkeuring niet weggedragen.

Onze lezers herinneren zich gewis de kwestie der duitenplaatjes voor de Oost Ind. pasmunt. Het schijnt dat die ongelukkige zaak maar tot geen goed einde kon geraken. Thans meldt men (en de berigtgever zegt voor zijn berigt te kunnen instaan) dat sedert eene maand de firma van Vlissingen en Co. te Amsterdam hare afleveringen van muntplaatjes heeft gestaakt; dat zij slechts ongeveer 100,000 ponden geleverd heeft; terwijl die hoeveelheid naar de bepalingen van het contract 800,000 ℔ had moeten bedragen. De munt, door den muntmeester Bake te Utrecht opgerigt voor het munten dier plaatjes, heeft mede opgehouden te werken, en al het werkvolk is afgedankt.

Op een der particuliere scheepswerven hier te lande, wordt voor Japansche rekening een schroefschooner gebouwd. Men verneemt dat dit schip in September zal te water loopen en door den luit. ter zee 1ste klasse Huyssen van Kattendijke naar zijne bestemming zal worden gebragt. Gemelde officier zal vervolgens twee jaren in Japan vertoeven, ter vervanging van kapt.-luit. Pels Rycken en om met de luit. Eeg en 's Gravenen, bereids van de *Soembing* en de *Gedeh* aldaar achtergebleven, eene commissie te vormen tot instructie in zaken de marine betreffende en zulks op aanzoek van het Japansch gouvernement.

Onder de mannen die door hunne bekwaamheden beroemd en geeerd of om hunne deugden bemind waren en aan het vaderland in de laatste dagen ontvallen zijn behoort: 1) de generaal majoor Brade, te 's Hertogenbosch in 88jarigen ouderdom overleden; 2) de oud-kapt. ter zee J. C. F. von Maanen, onverwachts op 53jarigen leeftijd te 's Hage overleden; 3) dr. G. C. Burgerhout te Bergambacht; 4) ds. B. Rusburg te Kampen en 5) J. Marissen van Loon, insgelijks predikant te Kampen, doch overleden te Appingadam, bij zijn vader, waar hij tot herstel zijner gezondheid tijdelijk verblijf hield.

De werkzaamheden der algemeene synodale commissie der Herv. Kerk, deze maand te 's Hage vergaderd geweest, hebben o.a. bestaan in het opmaken van een rapport aan de algemeene synodale vergadering in Julij a.s. te houden, betreffende de bijbelvertaling en het te maken vervolg op Evangelische gezangen; er is ook eene commissie benoemd, tot het vervaardigen van een kerkelijk handboekje voor de kerkeraden. Van de aanvragen, tot ondersteuning van noodlijdende kerken of gemeenten, zijn uit gebrek aan fondsen vele afgewezen moeten worden.

De middel marktprijzen zijn als volgt: Witte Tarwe ƒ15,60, witte dito ƒ14, Rogge ƒ10,60, Gerst ƒ6,70, late gerst ƒ6,40, Boekweit ƒ10,10, Haver ƒ4, witte boonen ƒ11, witte erwten ƒ10,25, groene erwten ƒ9,30, Paardenboonen ƒ5,50. Boter ƒ2,05 p. ℔. Raapolie ƒ45,50 ℔ vat, Lijnolie ƒ36 ℔ vat. Zomergraan kan den vorigen koers niet meer opbrengen.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

MIDDELBURG, 23 Mei. De in deze week binnen deze stad gehouden vergaderingen der Protestantsche genootschappen *"Unitas," "Philactherion," "Welstand"* en *"Christelijk Hulpbetoon,"* hebben eene buitengewone levendigheid veroorzaakt. Meer dan een honderdtal afgevaardigden uit verschillende steden des rijks waren hiertoe overgekomen, welke deels in de logementen, deels bij partikulieren zijn ingekwartierd geworden. Dagelijks na afloop der vergadering vereenigden zich de leden aan een prachtig diner in de bovenzaal der societeit *St. Joris*, en gisteren gaf de confrérie van St. Sebastiaan, in den tuin van het Schuttershof, het eerste zomerconcert, dat zeer druk bezocht was en tot laat in den avond duurde. Het heerlijke zomerweder lokte ook ieder vreemdeling uit, de schoone omstreken van dit eiland te bezigtigen, waardoor de badplaats Domburg en de vuurtoren van Westkapelle vele bezoekers hebben ontvangen.

— Gisteren werd een der gedetineerden in het huis van arrest alhier overvallen, terwijl hij bezig was met het doorbreken van een op eene binnenplaats uitkomenden muur, en met welk werk hij bijna voleindigd was; een breekijzer werd bij hem gevonden.

ZIERIKZEE, 26 Mei. Gisteren had alhier het volgende ongeluk plaats. Een persoon, die sedert jaren lijdende was aan de vallende ziekte, genaamd *Jan Groenendael*, bevond zich des morgens in de vroegmis, voelde eenige aandoening der ziekte en verliet de kerk om zich huiswaarts te begeven, doch op de houten brug gekomen zijnde, overviel hem de ziekte en stortte hij in de Oude Haven, op half hoog water, waaruit hij levenloos werd opgehaald. Eene leering om zoodanige lijders niet te veel zonder toezigt te laten.

HONTENISSE, 17 Mei. Zekere te H. te huis behoorende vrouw, welker man sedert eenige maanden in de gevangenis zit, en die een groot gedeelte van den afgeloopen winter een zwervend leven had geleid, met hare drie kinderen, oud 10 en 5 jaren, en 10 maanden, kwam thans 14 dagen geleden, in deze gemeente en verzocht in zeker huis dat men even op haar jongste kind zou passen, middelerwijl zij ter secretarie een boodschap ging verrigten—doch zij kwam tot dusverre niet terug.

Gisteren werden de twee oudste kinderen dier vrouw bedelende in deze gemeente aangetroffen, komende, naar hun zeggen van Antwerpen, alwaar zij in de omstreken van Lillo in eene boerenschuur door hunne moeder zijn achtergelaten.

GORINCHEM, 23 Mei. Gisteren heeft zich een jeugdig veroordeelde alhier, *H. Blewonus* geheeten, 21 jaren oud, door ophanging van het leven beroofd. Tot vijf maanden cellulaire gevangenis wegens diefstal veroordeeld, waarvan reeds eenige tijd verstreken was, vond men hem gisteren morgen aan zijn bedriem haagen, welke hij aan een luchtgat bevestigd had. Nog geen uur geleden had hij op de binnenplaats van het huis gewandeld.

ZWOLLE, 26 Mei. Men schrijft uit Dalfsen (Overijssel): „Werden in het laatstvoorgaande jaar onderscheiden landlieden in deze gemeente gekweld, doordien door eene boosaardige hand des nachts hunne paarden in het land van den staart werden beroofd, ook nu vond wederom zulks plaats in den nacht van den 21 op den 22 dezer met het paard van den landbouwer *D. J. Lindeboom* alhier. Thans echter is het door den dienstijver der politie gelukt den dader van laatstgemelden schandelijken diefstal op het spoor te komen en is hij, benevens zijne echtgenoot, welke hieraan medepligtig schijnt te zijn, onmiddelijk aan de justitie overgeleverd."

AMSTERDAM, 24 Mei. Wij vernemen van goederhand, dat het terrein der vroegere stads stratenmakerswerf, gelegen aan het einde der Vijzelgracht, door de *Vereeniging voor Volksvlijt* is aangekocht voor de *maatschappij voor meel en broodfabricken.* Er bestaat dus gegronde hoop, dat het door haar gevormde, voor deze stad zoo nuttig plan spoedig gewenschte uitvoering zal te beurt vallen. (*Amst. Cour.*)

— Aan het reis-journal van een Nederlander, die eenigen tijd in Egypte heeft doorgebragt wordt door de *Utr. Ct.* o. a. het volgende ontleend, wat door velen met belangstelling zal worden gelezen:

..... "Den 14den April kwam ik te Kairo terug. Ik had die oveoude stad in alle rigtingen reeds in Februarij doorkruist. Bij de ondergaande zon wierp ik nog een laatsten blik op de gulde toppen der pyramiden, als om haar een laatst vaarwel toe te roepen, en den volgenden dag bragt de spoortrein mij naar het Europeesch-Oostersch Alexandrie, om aldaar de Fransche boot af te wachten, welke mij naar het meest beschaafde wereldeel terugvoeren zou.

"Nog dienzelfden avond bragt ik een bezoek aan onzen Nederl. consul-generaal, den heer S. W. RUYSSENAERS. Deze, een allerhupst mensch, met wiens familie ik bij mijne doorreize had kennis gemaakt en die mij toen met beleefdheden overladen had, is een groot vriend van den Egyptischen Onderkoning. De pacha heeft in het loyale karakter des consuls het grootste vertrouwen; de heer R. weet dat vertrouwen aan te wenden geheel ten voordeele van zijne landgenooten en gaf reeds bewijzen hoe naauw de Nederl. industrie hem aan 't harte ligt. Ik zag op den Nijl eene sleepstoomboot te Amsterdam gebouwd; er wordt nog eene tweede verwacht; ik hoorde van ijzeren sluisdeuren voor de barrage des Nijls, die in Nederland zouden vervaardigd worden; van eene sleepstoomboot-maatschappij, waarvan de benoodigde vervoermiddelen aan eene Holl. fabriek zouden worden toevertrouwd; ik ontmoette in Egypte een Hollandschen mechanicus, in dienst van het Egyptische gouvernement. Eefin, de heer RUYSSENAERS heeft te Alexandrie het Nederl. consulaat geheel gereleveerd en reeds tot eene aanzienlijke hoogte opgevoerd.—Ik vernam van hem, dat met de Triester boot den 16den verwacht werd de gouverneur-gen. van Neerl. Indie, de heer PAHUD, en dat deze belast was met het overbrengen der versierselen van het grootkruis van den Ned. Leeuw voor den Onderkoning van Egypte. De overbrenging dier versierselen zoude met groote plegtigheid geschieden. Het geheele verblijf van den heer PAHUD in Egypte en de omhanging van het grootkruis getuigden dan ook van de goede verstandhouding tusschen Nederl. en Egypte."

De plegtigheden van het overreiken van de versierselen van genoemde orde worden hierop nader beschreven, waarna de aanteekeningen aldus worden besloten: "Met tegenzin heb ik den heer RUYSSENAERS vaarwel gezegd en Egyptes gastvrijen bodem verlaten. Geheel Nederland bad ik den 18den April te Alexandrie gewenscht, want de geheele natie had ongetwijfeld eenparige hulde gebragt aan haren consul-generaal, die de geliefde vlag in den vreemde weet te doen eerbiedigen; die de Nederl. nijverheid zoo krachtig voorstaat, en aan een vaderlandsch hart regte Hollandsche gastvrijheid paart."

— De *Kamper Courant*, het onverwachte en treurige berigt mededeelende van het overlijden van ds. J. MARISSEN VAN LOON, sedert 1854 predikant te dier stede, geeft de volgende karakterschets van dezen waardigen prediker van Christus. Wie VAN LOON gekend heeft, zal de droefheid billijken die allen hier vervult, nu zij weten, dat de hoop, om den geliefden leeraar nog weder in hun midden werkzaam te zien, ijdel geworden is. Sedert toch VAN LOON leeraar was te Kampen, haastte ieder zich, hem Christus te hooren verkondigen, te worden gesticht en tot een hooger leven opgeleid; snelden de leerlingen naar zijne catechisatien en werd door het schoone en aantrekkelijke zijner lessen in menig hart een zaad uitgestort, dat rijke vruchten zal dragen; ondervond de bedroefde, dat er een met hem treurde en te gelijk troost en balsem in zijn gewond hart wist uit te storten; had de arme niet alleen een' vriend, die door daden bewees, dat hij het in waarheid meende als hij betuigde dat in weldoen zaligheid is, maar die hem ook leerde in Christus rijk te zijn: ontmoette ook de afgedwaalde iemand, die zich vrijwillig en met liefde aanbood om hem weder te regt te brengen; had ieder van elken rang en stand eenen vriend, met wien hij zich zoo gaarne en steeds tot duurzaam nut en voordeel van 't algemeen onderhield; genoot iedere inrigting, die Christus tot grondslag had, in VAN LOON eenen ijverigen en werkzamen steun. Ja, mogen zijne laatste ziekte en zijn plotseling overlijden van de zwakheid der stervelingen getuigen, zijn leven als predikant was een bewijs, wat hij vermag, die zich aan Christus heeft gewijd en in alles er naar streeft Dien na te volgen.

LOBITH, 29 Mei. Gisteren werden alhier door den commissaris van policie wegens onvoldoende paspoorten (deze waren meestal verloopen) naar Pruissen teruggewezen, een aantal gras of zoogenoemde hannekemaaijers, die met de IJsselboot hier binnenkwamen en de vracht tot Zwolle hadden betaald, welke natuurlijk voor hen verloren is. Het is te betreuren dat men omtrent deze eenvoudige lieden, die door hun gereedschap en den bundel levensbehoeften die zij met zich voeren, de identiteit hunner kwaliteit reeds genoegzaam aan den dag leggen, de instructien zoo gestrengelijk en letterlijk toegepast, en niet schijnt bezield te zijn met den geest en de bedoeling der op dit stuk van politie bestaande verordeningen. Die menschen worden in dit jaargetijde bij de respective bewoners van onze gras landen met verlangen te gemoet gezien en is hunne komst zoo zeker als die der zwaluw in de lente. Zij worden echter thans te vergeefs gewacht. Hun geld, toereikend voor de reis, hebben zij aan de vracht verspild en zijn nu buiten de mogelijkheid de plaats hunner bestemming te bereiken; hun bestaan voor dit saisoen is verloren en te vergeefs ziet de bewoner onzer schoone landouwen zijn verwachten *Michel, Hendrik* of hoe hij ook heeten moge te gemoet. Het is in het belang dezer eenvoudige lieden en in het belang van een deel onzer landgenooten, dat z. exc. de minister van justitie hieromtrent meer milde beginselen in de uitvoering der politieverordeningen aan deze ambtenaar gelieve te doen inprenten, en het commissariaat van politie te Lobith zich niet kenmerke door daden, aandruischende tegen de beginselen van vrijheid en onbekrompene inzigten, het sieraad eener natie uitmakende. (*H. bl.*)

BELGIE.

BRUSSEL, 22 Mei. Men meldt uit Leuven: "Er hebben dezer dagen alhier schandelijke feiten plaats gehad, waaraan men in geenen deele den naam van poets geven kan. Men had uit gemelde stad een aantal brieven naar verschillende huizen van Brussel gezonden, met verzoek van leveringen te doen hetzij tegen contante betaling of op tijd van voldoening. Die brieven droegen de handteekening van verschillende bewoners van Leuven, en zoo als te denken is, stuurden de Brusselsche kooplieden en fabrikanten al spoedig al wat men bestelde: de eene lijnwaad, de andere scheikundige stoffen, een derde wijn, cigaren enz. De afzenders hebben de vracht van heen en weêr mogen betalen zonder de schade te rekenen, welke dat dubbel vervoer aan hunne koopwaren had toegebragt. De justitie doet onderzoek naar de schrijvers dezer brieven.

GENT, 21 Mei. Het blijkt thans dat bij het vreesselijk ongeluk der vorige week 8 personen omkwamen en 12 werden gewond. De gebouwen en de fabriek waren tegen brandschade verzekerd. De machine zelve was een paar dagen te voren nog onderzocht en in den besten staat bevonden. Waarschijnlijk was den vorigen avond het vuur niet voorzigtig genoeg uitgedaan, zoodat des nachts de stoom zich in den ketel tot springens toe verzamelde.

— In den nacht van 10 op 11 Mei is in het dorp Grand-Codere (Dordogne) eene sterke aardbeving bespeurd. De schokken waren zoo hevig, dat een gedeelte van den op vijf minuten afstands gelegen berg losgescheurd werd en met een ontzettend geraas, boomen en rotsen in zijne vaart medeslepende, in de vlakte stortte. Meer dan 400 morgen bebouwd wijnland werden vernield.

FRANKRIJK.

PARIJS, 31 Mei. De doop van den keizerlijken prins is thans stellig bepaald op den 14den Junij, den verjaardag van den slag van Marengo. De Keizer verlangt, dat de plegtigheid met den meestmogelijken luister zal plaats hebben. Niemand zal in de hoofdkerk Nôtre-Dame worden toegelaten, tot zelfs op de minste en verst verwijderde plaatsen, dan voorzien van een toegangbiljet en in gala-kleeding. De vrouwen, welke in eenige betrekking tot het hof staan, zullen met den zoogenoemden hofmantel gekleed moeten wezen.

De doopplegtigheid is tegen vier uur in den namiddag bepaald. Daarna zal een groot diner worden gegeven, terwijl des avonds op het plein de la Concorde een groot vuurwerk zal worden afgestoken.

Te Angers zijn vier groote klokken gegoten, welke voor de Nôtre-Dame bestemd zijn en eerlang zullen worden opgehangen, ten einde bij de doopplegtigheid te worden gebruikt. De peters dezer klokken zijn: de bisschop *Sibour*, de broeder van den aartsbisschop, de graaf *Ch. de Montalembert*, de graaf *de Tasschner* en de markies *de Pastoret*. Tot meters dezer klokken zijn gekozen vrouwelijke nabestaanden van de laatste aartsbisschoppen van Parijs, de heeren *de Juigne, de Talleyrand-Perigord, de Quélen* en *Affre*.—De klokken zullen denkelijk den 4den Junij worden gedoopt.

De maires van al de hoofdsteden der departementen, alsook den aartsbisschop en de bisschoppen, zijn uitgenoodigd om de plegtigheid bij te wonen.

— De criminele regtbank van Parijs veroordeelde eergisteren den voormaligen advokaat *Jourdan* tot eene gevangenisstraf van vier jaren en 5000 francs geldboete. Hij had den 13den Dec. des vorigen jaars vijf exemplaren van een door *Kossuth, Mazzini* en *Ledru-Rollin* onderteekend manifest uit Brussel naar Parijs gezonden. *Jourdan* was in 1851 door den krijgsraad als een der hoofden van den opstand in het departement der Neder-Alpen tot deportatie veroordeeld, doch had zich buitenslands begeven. In de maand April kwam hij echter in het geheim naar het departement de la Cote d'Or, waar hij in hechtenis genomen en voorts naar Parijs gebragt werd. *Jourdan* was aangeklaagd wegens opruijing tot burgeroorlog en haat en verachting der regering, en wegens verdediging van bij de wet als misdrijven erkende feiten.

— In een der dagbladen wordt het volgende omtrent de mode gemeld: De omvang der dames is zoodanig geworden, dat zij naauwelijks de deur in kunnen, en dat eene dame, welke maar eenigermate toilet gemaakt heeft, geheel alleen een rijtuig inneemt, wanneer zij zich naar een avondgezelschap begeeft. De Keizer laakt deze mode zeer, en de Keizerin dringt steeds naauwere kleederen; zij heeft de dames, welke op de Tuilerien komen, te kennen gegeven, dat zij zich verstandig behooren aan te kleeden.

— Terwijl men hier te lande bezorgd is voor den oogst, door de overvloedig gevallen regens en de overstroomingen, zijn de berigten uit Algerie juist van een' tegenovergestelden aard; van daar schrijft men, dat de aanhoudende droogte waarschijnlijk den oogst zal doen mislukken.

Van den 2den Junij. De Keizer is naar Lyon vertrokken, ten einde aldaar over te gaan tot het uitreiken van onderstand aan de slagtoffers der overstroomingen. De Keizer zal nog heden aldaar aankomen. De berigten omtrent de overstroomingen van de Rhône zijn zeer onrustbarend.

— Uit het bekend gemaakte programma der groote landbouw-tentoonstelling blijkt, dat zij eerst den 31sten dezer maand voor het publiek geopend wordt, en dat de prijzen die ten getale van ruim tweehonderd en ter gezamenlijke waarde van meer dan 100 francs uitgeloofd zijn, op den 4den Junij aanstaande plegtig zullen uitgereikt worden.

— Dezer dagen is te Lyon in den ouderdom van 68 jaren, eene vrouw overleden, die in haar 30ste jaar het slagtoffer werd van een toeval, waardoor zij later nimmer de vlam van een vuur of van eene lamp kon zien, zonder in onmagt te vallen. Zij was vrij gegoed, trouwde niet en wijdde haar geheel leven aan de zorg voor ongelukkigen. Van den vroegen morgen af bezocht zij de verblijven der armoede en deelde daar zelve hare aalmoezen uit; als het avond geworden was begaf zij zich naar hare vertrekken, waarin de diepste duisternis heerschte.

FEUILLETON.

DE BOSCHSPIN.

Vervolg van No. 25.

EEN GENREBEELD UIT HET ZUIDWESTEN.

Naar het hoogduitsch van Otto Ruppius.

Ned krabde zich achter de ooren en Mary boog zich weder misnoegd over haar muzijkboek.

"Maar wat ik zeggen wilde," ging Gordon voort, "Gij moest u voor Bill Green in acht nemen, Mr. Frank; ik hoorde daar zoo even, dat hij u den dood heeft gezworen, en al behoeft gij nu juist niet bang te zijn, is voorzigtigheid toch altijd goed."

"Nu, dan kunnen wij in compagnie doen, sir!" riep Ned lagchend, "ik sta ook nog bij den kerel in het krijt, omdat ik hem eens uit mijn huis heb geworpen—en als ik u op het eerste gezigt reeds niet lijden mogt, dan zou ik u toch lief hebben enkel omdat gij hem zoo behoorlijk op den neus hebt geklopt. Geef mij de hand, wij zullen hem de pret te zamen vergallen."

Frank sloeg lagchend toe en wendde zich toen opstaande naar Gordon.

"Als ik u heden avond niet meer zien mogt, sir, dan blijft het er toch bij, dat wij morgen vroeg weder eenen rid doen, in geval gij den tijd hebt? Ik verlang er naar zekerheid te hebben en aan het werk te gaan."

Mary had zich bij Franks laatste woorden omgedraaid en zag haren vader uitvorschend aan.

"Als gij volstrekt niet wachten kunt, dan mag het zijn," zeide deze, en dezelfde sluwe trek, dien Frank bij hunne eerste ontmoeting bij hem had waargenomen, speelde weder in zijn gezigt. "Wij kunnen morgen het land uitzoeken en ook mijnentwege de zaak afdoen, als gij wilt."

"Moest gij morgen niet naar Springfield, Pa?" viel Mary hier in, zonder haren blik te veranderen.

"Ja, kind, maar dat heeft tijd en als een kooper zoo dringend is, dan mag ik hem niet sleurende houden."

Mary's wangen werden bleek—zij sloeg de oogen neder en wendde zich weder tot hare noten.

"Overigens denk ik toch," ging de waard voort, "dat wij na het avondeten hier weder bij elkander komen en Mr. Frank zijne kunsten eens laten vertoonen."

"Vader, ik zou bij het avondeten gaarne alleen zijn; ik ben niet wel," zeide Mary zachtjes, zonder hare houding te verlaten.

"Hm!" bromde Gordon en streek met de hand over het gezigt. "met vrouwlieden kan men moeijelijk te regt komen. Eerst lagchen, dat het hart er vrolijk van wordt en in de volgende minuut brommen en ziek zijn. Wel, dan gaan wij wat op de galerij zitten rooken, of wij gaan de deur een poosje uit. Kom eens hier, meisje; wat is er toch gaande?"

Mary trad op haren vader toe, kuste hem op het voorhoofd en verliet de kamer.

"De drommel mag het weten—!" bromde de waard op nieuw, "ziet gij, Ned, zij maakt het met mij niet beter. Als het verkeerd met u uitvalt, dan hebt gij het ten minste van te voren geweten."

"Papa Gordon, ik kan haast niet gelooven, dat zij het ooit zoo ver met ons zal laten komen."

"Kom aan! Verlies den moed en het geduld maar niet, Ned; die twee hebben al meerdere dingen teregt gebragt."

Ned zuchtte, Frank zag nu echter hoe de zaken hier stonden en had het liefst ook gezucht. Hij liet de twee anderen alleen en ging naar zijne kamer, waar hij, tot dat er tot het avondeten werd gescheld, op en neder liep, zich zelven over zijne gevoelens en halve verwachtingen wakker bespotte, en eindelijk zich zelven plegtig beloofde, van aan niets meer te denken, dan aan zijne onderneming.— —

De nacht was reeds tamelijk ver gevorderd, toen Frank uit Gordon's en Ned White's gezelschap weder in zijne kamer terugkeerde. Zijn hoofd was tamelijk zwaar.

Hij had bij het avondeten, wat zijne belofte betreft, zich als een held gedragen. Mary had daar in het kaarslicht gezeten, schoon als een wit borstbeeld, maar hij had naauwelijks eenen eenigen blik op haar geworpen, ofschoon hem de deelnemingslooze rust haars gelaats, nadat hij haar kort te voren in eene zoo vrolijke luim gezien had, door het hart was gegaan. Ja, hij had het van zich kunnen verkrijgen, zich van de betoovering harer verschijning los te rukken, een vrolijk gesprek met den waard, Ned en den doctor aan te vangen, en hij was zoo gezellig geweest, dat hij er zelf van verwonderd was; eindelijk had hij nog een paar dolle streken uit het New Yorksche leven opgehaald, zoodat zijnen nieuwen vriend Ned het eten in het verkeerde keelgat was geschoten en Gordon met tranende oogen had verklaard, dat hij de plezierigste kerel was, dien hij ooit gezien had, en dat hij dezen avond zoo niet los zou komen, maar met hem de rondte door de stad moest doen. Mary alleen scheen van dat alles niets gehoord te hebben; maar toen Frank van tafel was opgestaan, had hem zulk een treurige, uitvorschende blik van haar getroffen, dat hem te moede werd, als of hij met zijne vrolijkheid slechts zich zelven had bespot. Gelukkig was hem geen tijd overgelaten, om aan zijn gevoel toe te geven, want hij was medegetrokken, van de eene gelagkamer naar de andere. In de eene was hij met duchtige handdrukken als nieuwe nederzetter begroet geworden, in de andere hadden zij hem complimenten gemaakt over zijn gevecht van des morgens—overal echter was gedronken, en hoe matig hij zich ook had gehouden, zat hij toch nu aan het open raam zijner kamer, met het gloeijende hoofd op de hand leunende, en zocht in de koele nachtlucht zijn gejaagd bloed tot bedaren te brengen.

"Hij had daar wel langer dan een kwartier zoo gezeten, toen hij plotseling opvloog. Het was hem, als of hij reeds tweemaal een zacht kloppen aan zijne deur gehoord had, nu hoorde hij het ten derdemaal en duidelijker dan van te voren. Hij stond op om te zien, wat het was. Maar naauwelijks had hij de deur geopend, of eene tengere gedaante sloop onder zijnen arm door, zonder geraas, de kamer binnen en hurkte in den achtersten hoek nevens het raam neder. Frank was een oogenblik verschrikt achteruit geweken, maar toen hij zich omkeerde, erkende hij op het eerste gezigt de Boschspin. Juist zoo als Frank dezelve voor het eerst gezien had, hurkte de gedaante in den hoek en hield de oogen strak op hem gevestigd. Frank kan wel eene beweging van besluiteloosheid gemaakt hebben, want het schepsel verhief zich haastig en wenkte hem angstig, de deur te sluiten. Frank schaamde zich over de kortstondige vrees, welke hem overvallen had—voor waanzinnigen is dikwijls zelfs de moedigste man beducht, en gehoorzaamde, ofschoon hij slechts voorzigtig den onverwachten gast naderde: "Wilt gij wat van mij?" vraagde hij.

"Ja, sir, ik wil u eenen goeden raad geven!" De stem van den mensch klonk zacht, terwijl Frank zich op den schellen toon van het "kikeriki!" had voorbereid; zijn oog schitterde wel van een onrustig vuur, maar had deszelfs strakheid verloren.

"Mij? Eenen goeden raad?!" vraagde Frank half verwonderd, half spottend.

"Ja, sir, en ik wenschte van harte, dat gij er niet alleen naar hoordet, maar hem ook opvolgdet. Gij wilt morgen vroeg in het kleine Manitoe dal land koopen. Doe dat niet, en ga ergens anders heen."

Frank dacht niet goed gehoord te hebben. "Kent gij mij dan? En hoe weet gij dan van mijne voornemens?"

"Ik heb reeds voor uwe aankomst daarvan geweten."

"Derhalve zijt gij dan een heksenmeester, he?"

"Neen, sir, ik ben slechts een ongelukkig schepsel, dat geleerd heeft de ooren open te houden."

"En waarom moet ik dan hier niet koopen?"

"Omdat gij niet wijs genoeg zijt."

"Wil dat zeggen, dat ik bedrogen zal worden?"

"Ja, maar naar regt en wet."

"Dat versta ik niet, Jack—zoo heet gij immers?"

"Juist, omdat gij niet wijs genoeg zijt. Het is mij ook zoo gegaan, maar het verstand is mij in het hoofd gebragt, dat het nu nog als een helsch vuur er in brandt."

"Alzoo niets van slechte acten van eigendom of andere bedriegerijen bij den koop van het land?"

"Niets, sir, dat is alles in orde."

"Nu, Jack, als gij er reeds ondervinding van hebt, dan kunt gij mij ten minste zeggen, hoe dan een bedrog is mogelijk geweest."

"Ik weet het niet, sir; eens begreep ik het en begreep ik het niet, —het was regt en wettig en toch was het bedrog."

"Wel, dan zal ik toch koopen, Jack, ofschoon ik het dan met alle voorzigtigheid zal doen. Ik mag eene goede zaak niet uit bloote vrees voor mijne eigene domheid nalaten."

"En gij zult met alle voorzigtigheid in het ongeluk raken, eer gij het weet, gij zult het zien aankomen, stap voor stap, en zult het niet kunnen afwenden. De goede engel zal om u weenen en de duivel lagchen, tot gij als bedelaar op den publieken weg staat, en niet weet, waar gij uw hoofd zult nederleggen."

De tengere gedaante had zich bij de laatste woorden opgerigt; de slappe gelaatstrekken hadden leven verkregen, de oogen gloeiden als kolen en Frank begon te vreezen dat nu de vlaag van krankzinnigheid, waarvan hij gehoord had, volgen zou. Maar even zoo snel als zij was voortgekomen, verdween ook weder de opgewondenheid. "Ik ben een ellendig schepsel," ging hij voort, weder in een zinkende, "maar als het zoo ver gekomen is, zult gij wel aan den armen Jack Davis denken."

Frank zag half vol medelijden, half vol afschuw de vervallene gedaante aan, die door een vast denkbeeld (idée fixe) scheen bezield te zijn. Hij had dien mensch gaarne weder uit zijne kamer gehad, als hem de nieuwsgierigheid niet weder tot nieuwe vragen gedrongen had.

"Wilt gij mij wel zeggen, Jack, wat uw kikeriki te beduiden heeft waarmede gij de lieden vervolgt?" begon hij.

"Dat is het hanengekraai van *Petrus!*" zeide de mensch geheimzinnig. "En als gij iemand daarvoor ziet schrikken, denk dan maar dat het een van de grootsten der zondaren, ofschoon niemand het hem in het gezigt zeggen mag."

"Er ligt ten minste iets stelselmatigs in zijne waanzinnigheid [illegible] moet daarvoor in allen gevalle eenige grond zijn, waar ik nog wel achter zal komen, dacht de Duitscher. "Gij denkt alzoo," zeide hij [illegible] Mr. Gordon een van dezelven is, daar gij hem zoo plaagt?"

"Dien vraag ik hem! Voelt hij het?" riep de ander met levendigheid [illegible] ik heb hem vervolgd en hij is voor mij gevlugt. Hij is de duivel [illegible] ook de duivel vlugt bij het hanengekraai." [illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 1 JULIJ 1856.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

☞ Geregistreerde brieven met geld kan men ten onzen risico zenden. Voor het *registreren* moet de afzender 5 cents betalen.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden in den Nieuwsbode geplaatst voor 25 Cents.

FOR FREE KANSAS—FREE PRESS—FREE SPEECH—FREMONT!

VOOR PRESIDENT,

JOHN C. FREMONT,

VAN CALIFORNIA.

VOOR VICE PRESIDENT,

WILLIAM L. DAYTON,

VAN NEW JERSEY.

ELECTORS—For the State at Large,

EDWARD D. HOLTON, | TIMOTHY O. HOWE.

In ons vorig nommer zeiden wij, in het volgende op de benoeming van den heer JOHN C. FREMONT, tot candidaat voor het Presidentschap, terug te zullen komen. Wij kunnen niet ontkennen, dat, bij het opvatten van de pen, ons een gevoel van tegenzin bekruipt, daar wij meer en meer meenen te bespeuren, dat door sommigen onzer landgenooten van de algemeene zaak eene personele wordt gemaakt; dat om eigen belang het algemeen belang wordt uit het oog verloren, en helaas! dat aan de hardnekkigheid, waarmede men grondbeginselen blijft aankleven, tegen zijne betere overtuiging in, omdat men nu eenmaal dezelve heeft aangenomen, en aan zijne valsche schaamte, om zijne dwaling te erkennen, het algemeene welzijn wordt opgeofferd. Wij herhalen het, dat wij met zekeren tegenzin over het vermelde onderwerp schrijven, omdat wij gevoelen, dat het bij velen, die zich door democratischen humbug van Unie en Constitutie laten om den tuin leiden, aan eens dooven mans deur zal zijn geklopt. Dit neemt echter niet weg, dat wij ons verpligt rekenen, de taak, die wij ons voorgesteld hebben, te vervullen, en voor de goede zaak al onze krachten in te spannen, hoe klein het vooruitzigt op welslagen bij hen ook zij. Dit verzekeren wij onzen landgenooten echter plegtig, dat het ons niet te doen is, om eigen belang, hoe ook genaamd, niet opdat onze haan koning zou kraaijen, of opdat onze partij de overwinning zoude behalen; maar om de zegepraal van het schoone en goede. Mogt deze zegepraal behaald worden, waaraan wij niet twijfelen, ook zonder dat wij er iets toe hadden medegewerkt; mogt de schatkist van algemeene welvaart tot aan den rand worden gevuld, ook zonder dat wij er ons penningske in hadden gestort; mogt de vervallen tempel der vrijheid heerlijker worden herbouwd, ook zonder dat wij er een steentje toe hadden aangebragt, wij zouden er ons toch even hartelijk over verheugen. Wij verzoeken dus die landgenooten ten ernstigste, toch vooral niet uit eene zucht om eene oppositie tegen ons te vormen, in eenen kleingeestigen, personelen strijd, het eenige, ware doel uit het oog te verliezen, de algemeene welvaart.

Algemeene welvaart!—Zoude deze te verwachten zijn van eene administratie, die *burgeroorlog baart, havenverbeteringen verbiedt, de brievenposterij verlamt, Kansas onder het juk brengt* en geheel *anti-democratisch* van beginsel is? Zoude deze te verwachten zijn van den wankelmoedigen BUCHANAN, van wien reeds de oude JACKSON zeide, dat hij iemand was, op wien men zich niet verlaten kon (an unreliable man)? Van BUCHANAN, over wiens benoeming PIERCE, in eene rede in de ratificatie meeting te Washington, zich verheugd verklaarde, omdat—zijn opvolger zijne voetstappen zou drukken, en het schandelijke werk, dat hij gewrocht heeft, niet zou afbreken?

Van *Buchanan*, die in eene redevoering te Washington gezegd heeft, dat het afschuwelijk PIERCE en DOUGLAS platform zijne *opregte en hartelijke* goedkeuring genoot?

Geen wonder, dat het democratisch platform van Cincinnati velen Democraten de oogen opende, en dat velen hunner, die, door den naam van behoudende partij verblind, eenen onmogelijken middelweg hadden gezocht, thans Buchanan, den buigzamen, inschikkelijken, allemansvriendschapzoekenden democratischen candidaat voor het presidentschap, als een dwaallichtje leerden kennen, dat hen geheel af zou leiden van de grondbeginselen van THOMAS JEFFERSON, den vervaardiger der Onafhankelijkheids Verklaring, en den stichter der democratische partij dezes lands. Zelfs zij, die vroeger met hart en ziel aan BUCHANAN hingen, werden door dat platform van hem afgeschrikt.

Toen heerschte er duisternis. De partijzucht week voor de zucht tot een wezenlijker behoud, dan men tot nog toe beoogd had, en men schaamde zich der zwakheid, welke men op eene onvergeeflijke wijze, had aan den dag gelegd jegens een staatsbestuur, dat waarlijk Macchiavellistisch mag genoemd worden, en dat het brandmerk drukt op PIERCE en zijne aanhangers en ook op zijnen aspirant opvolger, omdat hij hunne grondbeginsels belijdt. Er waren nu wel vele edele, groote mannen, uitstekende redenaars, maar men begreep, dat er in de tegenwoordige crisis een man noodig was, die aan gezonde grondbeginselen kracht en moed paarde; een man, die met ijzeren vuist het roer van den Staat zou aangrijpen en door de klippen, welke uit eene verstandelooze, snoode, verdorvene administratie ontstaan waren, veilig zou heen sturen.

Toen dagde er licht. Door eenen gelukkigen zamenloop van omstandigheden verscheen de naam van J. C. FREMONT als candidaat voor het Presidentschap, en ook de Democraten zagen dat licht. Er lag iets geheimzinnigs in dat plotselijk verschijnen van den naam van *Fremont*, den man, die juist nu eerst uit de gelederen des volks scheen te treden, en dien men voor eenige weken, aan den staatkundigen hemel, bijna nog niet als ster kende. Iets zoo geheimzinnigs dat de Know Nothings door eenen heimelijken schrik werden bevangen, terwijl alle vrije mannen, die hoofd en hart op de regte plaats hebben, vol blijde hoop uitriepen: *"het is niet alles duisternis!"*

De naam van *Fremont* verscheen, niet zoo zeer als candidaat der Republikeinen, veel min als candidaat der Democraten, of der Whigs, of der Know Nothings——neen, als de candidaat des VOLKS!

Welk een gelukkige zamenloop van omstandigheden! Neen, bijna zouden wij zeggen: "God zelf heeft als met den vinger JOHN C. FREMONT aangewezen, als den aanstaanden President van de Vereenigde Staten."

De Milwaukee *Sentinel* zegt van hem, na eene levensschets van hem te hebben gegeven:

"Doch wij hebben genoeg van zijne geschiedenis opgegeven, om de ontembare geestkracht van dien man, de volharding in een groot werk aan te toonen, die zijnen naam zoo algemeen bekend heeft gemaakt als een huiswoord. Niemand in leven heeft meer van die karaktertrekken aan den dag gelegd, en niemand heeft meer dan FREMONT die magt over de gemoederen der menschen getoond en die trekken van heldenmoed, zelfopofferings-kalmte in gevaar, verdraagzaamheid in lijden, onbezoedelde eerzucht, en reinheid van karakter, welke den man voor groote gebeurtenissen kenmerken. Wij zijn nu in eene crisis, die zulk een karakter vereischt, en de voorbeeldelooze eensgezindheid (der benoeming) strekt ten bewijze, dat JOHN C. FREMONT *de man is voor den Tijd.* Als er een tijd is, waarin het oude spreekwoord, *"de stem des volks de stem Gods"* waarheid is, is het in zulk eenen tijd als dezen, waarin het volkshart, door aanranding aangehitst, zoo luid voor vrijheid klopt, dat zij, die elkander in de straten voorbijgaan, en met elkander in de werkplaatsen raadplegen, deszelfs slagen hooren, en naar eenen aanvoerder rondzien voor hunne zich vergaderende benden. Het volk heeft met onmiskenbare geestdrift om FREMONT geroepen, en hij staat voor ons. Het volk zal hem volgen ter *overwinning.*

De opmerkelijke eensgezindheid, welke de benoeming van kol. FREMONT kenmerkte voor President, werd ook bespeurd in de benoeming van zijnen medgezel op het ticket, WILLIAM L. DAYTON van New Jersey, een regt en echt oud staatsman, wien de Jerseymannen tot eer hebben verheven, en die van 1842 tot 1851 V. S. Senator diens Staats was. Men weet niet dat hij ooit op het pad van pligt heeft gestruikeld, en zal, in den voorzittersstoel des Senaats geplaatst, het zijne doen om dat ligchaam tot die houding van eerbiedwaardigheid terug te brengen, welke het in de laatste jaren verloren heeft."

EEN PORTRET DOOR EEN DER OUDE MEESTERS.—BENTON zeide te Cincinnati van BUCHANAN: "Een vetlap, sir! Eene goede portie buik, en wat borst, maar geen rug, sir! Slechts goed om uit bakeren te gaan, sir!"

BUCHANAN VAN UIT MISSISSIPPI BESCHOUWD. De Memphis (Tennessee) *Eagle and Enquirer* zegt over de democratische nominatie:

"JUFFER NANNETJE IS BENOEMD!—Wel, de daad is verrigt—het kind geboren. *Old Buck*, de oude jufvrouw van Pennsylvania, mejufvrouw Nannetje der politiek, is er in de conventie te Cincinnati doorgedraaid. O, gij vrouwen van Amerika! Is het niet een beetje zeldzaam, dat deze politieke oude jufvrouw, deze twijfelachtige manspersoon, die nooit kon overreed worden, zich aan *eene van uw geslacht* weg te werpen, van deze groote zegnietspartij opgenomen en voor het presidentsambt benoemd kon worden? Waarlijk, de luister der hedendaagsche democraten is geheel weg.—*Fr. Pr.*

No. 3!—In de *Hollander* van 18 Junij komt het *derde* artikel voor, welke de eene of andere onnoozele ziel, die zoo veel van de hedendaagsche politiek verstaat of begrijpt als een pas geboren kind, uit onze *Nieuwsbode* van 1852 put, tijdens wij zoo dapper en welgemeend voor President PIERCE streden. En hij belooft no. 4 aanstaande week!!! Alzoo valt de *Nieuwsbode* de eer van eenen her-druk te beurt! De sul vergeet echter in zijn onschuldig tobben het *toen* en het *heden*. Weet hij dan niet dat, *als het tij verloopt men de bakens moet verzetten!* Zoo denken er thans ook duizenden opregte Democraten over, wat betreft de slavenkwestie. Wij zijn de eenige niet,—*fire away Mr. Hollander!*

De zaak is te belagchelijk, dan dat wij er tijd en plaats ter beantwoording en wederlegging aan willen verkwisten, daar het toch den moriaan geschuurd zoude zijn. Daarenboven kan de *Hollander* iedere week genoeg ter berisping in ons blad vinden (naar zijne wijze van zien) van vrij wat jongere dagteekening. Kom aan, Mr. Doesburg, kraam uwe politiek eens uit, want waarlijk, wij kennen u als Democraat nog slechts bij name. Gij verhaalt ons wel, wat de heer S. zegt: maar wat zegt gij zelf?

☞ Zoodra mogelijk zullen wij de platformen der twee groote politieke partijen mededeelen. Door den grooten overvloed is tot dusverre het eene door het andere uit onze kolommen verdrongen. Onze lezers moeten echter *alles* weten.

☞ Het wel bekende *Koffij Extract* is niet meer bij den uitgever dezes te bekomen, hebbende de heeren SCHRADE & STAMM het agentschap van hem overgenomen.

Onthoudt dit koffij-drinkers!

☞ Een afgevaardigden van Michigan, uit de Cincinnati conventie komende, zeide: "Bij G—d, ieder van ons kwam uit de conventie met eenen ganschen neger in de keel."

Geneesmiddel voor bedorven spijsvertering.

BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER, is nu het eenvoudigste, aangenaamste en krachtigste geneesmiddel voor bedorven spijsvertering, dat het publiek wordt aangeboden. Velen onzer achtingswaardigste burgers getuigen van deszelfs krachtdadigheid. Voor personen, die veel met hoofdpijn zijn gekweld, is het eene kostbare artsenij. Als het naar het voorschrift wordt gebruikt, kan het niet missen hulp te verschaffen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SHEBOYGAN, 30 Junij. Een jongman, genaamd Edward Bunsen, oud ongeveer 21 jaar, zoon van dr. Bunsen, van Jefferson, Wis., werd in het onweder van Zaturdag avond, den 21 dezer, te gelijk met het paard, waarop hij reed, gedood. Hij was naar Dunleith geweest, en was op zijne tehuisreis, toen, terwijl hij eene opene prairie, ongeveer drie vierde mijl van Hazel Green af, overreed, een bliksemstraal nederdaalde, en, in een oogenblik was hij naar de eeuwigheid. Hij werd onmiddelijk na den storm gevonden; zijne kleederen waren met gaten doorboord en van zijn lijf gescheurd en zoo hevig was de electrieke schok geweest, dat eenige gedeelten van zijn mes en horlogie gesmolten waren. De hersens van het paard werden bij onderzoek bevonden volkomen lil te zijn.

— De Mormonen profeet *Strang*, die den 16 dezer, op Beaver eiland, doorschoten werd, leefde den 21sten nog, maar er was weinig of geen hoop op zijn herstel. De twee personen, die de daad bedreven, deden het, uit wedervergelding voor honderd zweepslagen, die zij, een weinig van te voren, op zijnen last ontvangen hadden. Zij werden met de V. S. stoomboot Michigan naar Mackinac gebragt, en opgesloten, maar het volk, zoodra het de omstandigheden vernam, stond in massa op en bevrijdde de gevangenen, en er is sedert geene poging gedaan om hen te arresteren. Zij heeten Alexander Wentworth en Thomas Bedford, en waren vroeger Mormonen.

— Wij vernemen, dat er eene talrijke vergadering is gehouden van de burgers van Sheboygan Falls, waarin eenparig besloten is, om voor een kapitaal van $25,000 in te schrijven, betaalbaar in dorpsobligatien, voor den Sheboygan en Mississippi spoorweg, en men verzekert, dat er nog eene vrijwillige som zal verstrekt worden uit bijzondere inschrijvingen, en de burgers hunnen invloed zullen aanwenden, tot de snelle bevordering der onderneming.

— De heeren BRIGGS & HATHAWAY, van Sheboygan Falls, ondernemers van den Sheboygan en Mississippi spoorweg, hebben biljetten verspreid, waarop 200 werklieden worden gevraagd, om aan den aarden baan te Sheboygan Falls te werken. Het door hun aangenomen gedeelte begint aan den westelijken oever van de rivier, juist beneden den dam en de daar aan grenzende molens, en strekt zich twee mijlen naar het westen uit. Zij bieden "goed loon en gestadig werk" en meenen de zaak goed door te zetten.

— Verleden Woensdag zijn alhier met de stoomboot *Arctic*, van Chicago twaalf paarden aangekomen, zijnde de eerste aanvoer van materialen voor de heeren MURPHY & QUALEY, onderaannemers van den S. & M. Spoorweg.

— Het vrachtdepôt van den S. & M. Spoorweg zal geplaatst worden op KIRKLANDS punt, nabij deszelfs nieuw pakhuis en de pier.

— De weduwe van Keating, den bediende in het Willard's hotel te Washington, die door Herbert is doodgeschoten, is overleden, latende verscheidene weezen na. De schok van haars mans dood, en de smart over haar verlies, hebben haar een vroegtijdig graf bereid. Aldus is de dubbelde moord voltragt, en de moordenaar, beschermd voor de straf zijner misdaad door de stemmen der Locofoco leden van het Congres, zit nog in het Huis om wetten voor de luisterrijke Republiek te maken.

KANSAS.—Een brief in de St. Louis *Republican*, onder dagteekening: Westport, 17 Junij, zegt:

Kolonel *Sumner* heeft de California en Santa Fe wegen, en alle voorname wegen, die in Kansas leiden, geblokkeerd, en majoor Buford, generaal Jones, en kolonel Shelby uit het Territoir gedreven.

Een andere brief, gedagteekend Kansas Center, 16 Junij, zegt:

Kolonel Sumner verklaart dat alle misdadigers en personen onder beschuldiging in Kansas, zullen gearresteerd worden, en dat noch gen. Lane, noch iemand anders, gewapend in het Territoir zal komen, door Iowa, Nebraska of eenige andere plaats, of het zal over zijn lijk zijn.

In den nacht van den 13 Junij was er eene poging gedaan om den nieuwen Deputy Sheriff van Douglas county, die te Franklin woont, te vermoorden. Drie personen kwamen bij zijn huis en schoten door het raam naar zijn bed, en braken toen de deur open, toen de Sheriff een hunner dood schoot, en de anderen op de vlugt gingen.

KALAMAZOO, Mich., 22 Junij. Op den avond van den 20 Junij zijn op den Michigan Central Spoorweg, drie mijlen ten westen van deze plaats, twee treinen tegen elkander geloopen, waarbij niemand werd gewond of gedood, hetgeen als een wonder wordt beschouwd, daar beide treinen eenen spoed hadden van 25 a 30 mijlen in het uur.

NEW YORK, 24 Junij. Er woedde verleden Zondag alhier een hevig onweder met fellen wind.

Drie personen, een jongman en twee meisjes, verdronken door het omslaan eener zeilboot, in Gowan's baai.

Verscheidene andere booten sloegen om in de baai en een aantal personen verdronk. Eene boot, die negen man bevatte, wordt vermist. Een onvoltooid gebouw in Jersey City werd om, en verscheidene personen, die daarin schuilden, werden onder de puinhoopen begraven. Een knaap van dertien jaren werd te Hoboken oogenblikkelijk gedood. Het huis van den heer York in de Atlantic straat te Brooklijn werd door den bliksem getroffen en zijne vrouw oogenblikkelijk gedood. Verscheidene gebouwen alhier, waaronder Collins Hotel, worden door den bliksem getroffen.

DE UITSLAG DER PHILADELPHISCHE CONVENTIE.

Voor eenige dagen las ik onder de mengelingen eener duitsche courant de volgende uitspraak van een oud Beijerschen regter.

"De vent is schuldig; want al had hij de misdaad niet begaan, behoeft hij het toch niet tegen mij te loochenen. Juist *dit loochenen* maakt hem schuldig."

Bovengenoemde courant had dit verhaal als iets bijzonder merkwaardigs opgeteekend. Mij waren dergelijke oordeelvellingen reeds in menigte voorgekomen. Zoo de inzender van boven aangehaalde regels slechts met een weinig aandacht de democratische hunkerbladen in de laatste weken gevolgd had, zou hij eene gansche verzameling van dergelijke uitspraken hebben kunnen bij een brengen.

Dag op dag toch werpt de democratische pers hare lezers voor, dat de republikeinen niets meer of minder dan vermomde Know Nothings zijn: want als zij het niet waren, behoefden zij toch de Know Nothings niet zoo openlijk in het aangezigt te slaan.

Juist daarom, wijl zij de Know Nothings in het aangezigt slaan, zijn zij Know Nothings. Aan hem, die door zulk een bewijs overtuigd wordt, is elk woord gezond verstand nutteloos besteed. Zelfs den grootsten dwarskop kan men eindelijk tot verstandige ideën brengen, maar eenen ledigen schedel met hersenen opvullen kunnen wij niet.

Ongeneesselijke domkoppen kan men slechts beklagen; hen tot betere inzigten te willen brengen ware boter aan de galg gesmeerd. Eene logica, welke de stelling toelaat "omdat het ding wit is, juist daarom is het zwart," bestrijdt men niet met gronden, maar belacht men.

Diegenen echter, die, zonder op de bewijsvoering te letten, gemakshalve het democratische eindresultaat "de Republikeinen zijn Know Nothings," *geloovig* hebben aangenomen, verzoeken wij hunne traagheid een oogenblik te overwinnen en ons aandachtig het oor te leenen.

De noordelijke Know Nothings, voor het grootste deel verbitterde tegenstanders der slavernij, waren reeds voor lang tot de overtuiging gekomen, dat zij als *partij* verloren waren en geen invloed op de Presidents keuze *konden* uitoefenen. Om toch ten minste iets te redden, stelden zij alle pogingen in het werk, om in de jonge nog slechts half georganiseerde Republikeinsche partij den toon te kunnen aangeven.

Daarom beriepen zij eene conventie in onze metropole, vijf dagen voor de te zamenkomst onzer conventie in Philadelphia. Hun plan was, ligt te doorgronden. Zij wilden een presidentsschap-ticket opstellen, om dan de Republikeinsche conventie, als loon hunner ondersteuning, in de eerste plaats dit ticket en later veelligt een know nothing platform op te dringen. De jonge krachtige voorwaarts strevende Republikeinsche partij meende men het tot een aanhangsel der Noordelijke Know Nothings te maken. De krachtige trotsche jonge reus zoude broeder Sam's slippendrager worden.

Dat was het plan. Wat is daaruit geworden?

Zoodra als de "Noord-Amerikanen", uit hunne Nieuw Engelands gaten, in onze metropole waren aangekomen, zagen zij weldra dat de Republikeinsche beweging sterker was, dan zij zich verbeeld hadden en hun vertrouwen op den goeden uitslag van hun plan verdween aanmerkelijk.

Intusschen hoopte zij zich daardoor te kunnen redden, dat zij zulke mannen tot Candidaten opstelden, van welke zij hopen konden, dat de Republikeinsche conventie zich hunner erbarmen zoude kunnen en willen.

Daar zij bemerkten dat FREMONT bij de Republikeinen de meeste kans had, zochten zij dezen tot hunne belangen over te halen: *Dock Col. Fremont wees hen uitdrukkelijk af.*

Zij poogden hem tot hunne know nothing grondstellingen te bekeeren, ten minste hem zich daarvoor te laten verklaren. Eene rondborstige afwijzing was het gevolg. Zij wilden dan ten minste de verzekering hebben, dat hij hoofdzakelijk de Amerikanen in de ambten zoude plaatsen; ook deze verzekering konden zij niet verkrijgen. Eindelijk poogden zij het gerucht te verbreiden, dat Fremont in alles met' henovereenstemde, om hem op grond hiervan te kunnen nomineren: maar dit gerucht werd aanstonds op speciaal verzoek van den heer Fremont zelven, in de "New Yorker Abendzeitung" wederlegd.

Zoo waren dan de Know Nothings in de volstrekte onmogelijkheid gebragt, om met eenigen schijn van waarheid onze, hun met regt zoo gevreesde partij, in hare eerste jeugd te dooden, door het verspreiden van het gerucht, dat zij de republikeinen hunne nominatie voorgeschreven hadden.

Zij stelden toen een ander ticket op, in de hoop van ten minste een deel van hun ticket door de republikeinen aangenomen te zien. Dat is de eigenlijke oorsprong van het Know Nothingsch BANKS-JOHNSTON ticket. (Banks voor President en Johnston voor Vice President) en het zamenstellen van het conferentie committe, (om ten minste een dezer op het republikeinsche ticket in te smokkelen.) De uitkomst heeft geleerd, dat zij zich met eenen ijdelen waan gevleid en den geest der Philadelphische conventie miskend hadden.

Als zij op de rede van Mr. Morgan ten minste de hoop op een compromis met de republikeinen hadden kunnen grondvesten, werd deze, toen de groote staten des Westen hunne stem lieten hooren, weldra te niet gedaan.

Als Ohio en Illinois zich tot de hoogte der waarachtige republikeinsche beginselen verhieven, waren met *eenen slag* al de zijtakjes verbroken, waaraan de know nothings hun kleingeestig kuiperijen-net hadden willen aanknoopen. De republikeinsche leuze: "Vrijheid en gelijke regten voor allen." overschreeuwde luid het klagelijke gekrijsch van de houten-nootmuskaatmakers des Noord Oostens.

En zoo geschiedde dan, wat ik na de bijna vruchtelooze Pittsburger Conventie naauwelijks had durven hopen:

"Niet slechts werd in het programma, (platform) eene rondborstige verklaring tegen de know nothings afgegeven; maar de beide kandidaten der noordelijke know nothings (de bondgenooten tegen de slavocratie) werden over boord geworpen.

Van de bijna 600 afgegevene stemmen kreeg BANKS naauwelijks eenige dozijnen en JOHNSTON slechts twee. Er werden twee mannen opgesteld, die volgens de eigen verklaring der know nothings, tot hunne bitterste en bepaaldste vijanden behooren.

Dat is het resultaat der Philadelphische conventie. Gelukkig, driewerf gelukkig Philadelphia, dat eerst de vrijheid op uwen gewijden grond zaagt ophouwen, en later, op een nog gevaarlijker tijdstip, zaagt bevestigen! Ja, ik herhaal het op een nog gevaarlijker tijdstip: want zoo wij de overwinning mogten derven, is het gedaan met deze grootste schepping, die ooit door een menschenbrein werd tot stand gebragt, en is de ongelukkige republiek tot barbarismus, dat is tot *ondergang* gedoemd. Thans is het nog tijd om haar op hare baan te stuiten; doch over een viertal jaren is het welligt te laat, en rent zij reddeloos den gapenden afgrond te gemoet, waar zij het loerende Albion in de armen valt! Doch dat wij tot ons onderwerp terug keeren en den uitslag der conventie in korte trekken weder geven.

Zij heeft het verbond met de "*Noord Amerikanen*" zonder eenig voorbehoud afgewezen; zij heeft de grondstelling verkondigd, dat er geene regts-ongelijkheid tusschen ingeborenen en aangenomen burgers geduld mag worden; zij heeft om de opregtheid harer gezindheden te bewijzen en zelfs op het gevaar af, van den aanstaanden krijg hagchelijker te maken, "*Vijanden der Know Nothings* op haar ticket geplaatst en laat aan de laatsten geene andere keuze over, dan: of hun Know Nothingismus op te geven, of zich met de nationale Know Nothings te vereenigen en zich bij de Democratische partij te voegen en zoo hunne stemmen op hunnen geestverwant *Buchanan* te brengen.

Met dezen uitslag kan men te vreden zijn. Wederom staan er dus—gelijk weleer—twee groote partijen tegen over elkander. De Democratische slippendragers der slavocratie, die de gansche Unie gaarne als *eenen* slavenstaat aanschouwden en dus of verraad plegen aan onze constitutie of derzelver verheven geest niet begrijpen, en onze republikeinsche partij, die de constitutie als een heilig erfdeel beschouwt door de wijsgeerige ontwerpers aan hunne nakomelingen achtergelaten, om de in dezelve verborgene zaden allengskens te ontwikkelen, en die aldus de Unie, voor altijd en in alle opzigten, tot eene heilige halle der vrijheid voor het gansche menschen geslacht wil maken.

NEW-YORK CITY, 21 Junij 1856.

R. v. H. LABBERTON.

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

NEDERLAND.

ARNHEM, 4 Junij. Het water in den Rijn is hier tot eene buitengewone hoogte gestegen. Laag gelegene weiden staan ten deele bereids onder water. Vele landbouwers zijn reeds genoodzaakt geworden hun vee naar huis te halen. Op stroomafwaarts gelegene plaatsen is men uit alle magt aan het afdammen, om het water van het weiland te keeren. De streken bij Doesburg en Zutphen zijn, volgens informatiën, reeds geïnundeerd. Sedert een aantal jaren heeft men zulk een hoogen waterstand in dit saizoen niet gezien en met reden maakt zich eene groote bekommering van velen meester.

NIJMEGEN, 3 Junij. Sedert Zaturdag, toen de rivieren reeds eene, voor dit jaargetijde, aanmerkelijke hoogte hadden, is de was dermate toegenomen, dat heden morgen reeds de kade niet meer te passeren was. Heden morgen is de rivier de Waal alhier tot 5 el 41 duim gestegen.

Deze was des waters verijdelt voor een groot gedeelte de hoop des landmans, die zich reeds in eenen voordeeligen grasgroei verheugde, daar hij nu zijne uiterwaarden door het overstroomende water, of binnendijks zijne landen door de kwel, ziet bedekt. Veel vee, sedert eene maand in de weide gedreven, is naar den stal teruggekeerd, waar men het door gebrek aan voeder, ter naauwernood kan voeden. Ook de bouwlanden lijden zeer door het kwelwater, waardoor het vooruitzigt weder treurig is.

ARNHEM, 3 Junij. De tijdingen over het gevolg van den hoogen waterstand zijn treurig. Verscheidene buitenpolders, o. a. die van Oosterhout, zijn ondergeloopen. De in dit jaargetijde anders zoo zeldzame overstrooming veroorzaakt aan landbouw en veeteelt in deze streken aanmerkelijke schade.

Ook is de zomerdam bij Velp doorgebroken. Het geheele Velpsche Broek is dien ten gevolge geïnundeerd.

Uit Wijk bij Duurstede wordt van den 4 geschreven, dat massa's werklieden nacht en dag bezig waren, om de zomerkaden te versterken tot behoud der uiterwaarden; dat de Rijswijksche polder, benevens een gedeelte des polders beneden Wijk bij Duurstede, waren ingeloopen; dat de overigen nog behouden bleven, en dat, mogt het water vallen blijven, de vele en kostbare arbeid ruim zou worden beloond. Dit laatste is dan ook aanvankelijk, en hopen wij voor goed, gebeurd. In den namiddag van den 5den was het water een paar Nederl. duimen gevallen.

'S GRAVENHAGE, 5 Junij. Bij kon. besluiten van den 11den Mei, is de heer *G. K. Ziegler* benoemd tot consul der Nederlanden te Philadelphia, voor de staten Pennsylvanie en Delaware; en de heer *Claas Vocke* tot consul te Baltimore, voor den staat Maryland en het district Columbia.

— Maandag middag hebben de gezanten van Frankrijk, Engeland, Rusland, Oostenrijk, Pruissen en Turkije, aan z. exc. den minister van buitenl. zaken, ieder eene afzonderlijke nota overhandigd, betrekkelijk het in de zitting van den 16den April van het congres te Parijs, algemeen aangenomen stelsel van scheepvaart der neutrale staten in tijden van oorlog, in welk adres van de Nederlandsche regering de toetreding tot dat beginsel wordt verzocht.

— Gisteren is alhier onderteekend een verdrag met Portugal, tot wederkeerige toelating van consuls in de kolonien, en een dergelijk verdrag met Pruissen en Hannover.

— De leden der Tweede Kamer van de Staten-Generaal zijn bijeengeroepen tegen Dingsdag den 17den dezer maand.

— Naar men verneemt, moeten er onderhandelingen gevoerd worden tusschen onze Regering en die der Vereenigde Staten van Noord Amerika, betreffende het sluiten van een verdrag tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 Junij. De berigten nopens de overstroomingen zijn thans zoo verontrustend geworden, dat de Keizer zich in persoon van de uitgestrektheid der ramp heeft willen overtuigen en gisteren plotseling naar Lyon vertrokken is. De buitengewoon aanhoudende regen gedurende de twee laatste maanden, heeft tot die vele rampen, welke eene overstrooming na zich sleepen, aanleiding gegeven. Nièvre, Maine en Loire, Isère en Rhône zijn de departementen welke het meest hebben geleden.

Te Lyon is een dijk, welke het water van de Rhône tegenhield, op eene lengte van 150 ellen bezweken. Een detachement van 1100 soldaten, die last hadden om aan dien dijk te werken en de doorbraak zoo mogelijk te voorkomen, is door het water afgesneden, zoodat de genie hare pontons tot redding der manschappen heeft moeten aanwenden. Een gerucht ('t welk dus nog bevestiging behoeft) zegt, dat hierbij 300 soldaten in de golven zijn omgekomen. Ten gevolge van dit ongeval, zijn de voorsteden la Guillotière en les Chartreuses geheel onder water gezet. Een derfortenis door de bezetting moeten worden ontruimd. In sommige kwartieren is het water zoo snel gerezen, dat de bewoners in aller ijl hunne huizen hebben moeten verlaten. Men vreest dat

---

"Maar, Jack, als gij zoo boos op hem zijt, wat voert u dan tot zijne dochter?"

De man zag een oogenblik uitvorschend in Franks gezigt. "O! Gij weet het en hebt het niet verraden," zeide hij vriendelijk, "dat is goed, want misschien gaan wij den weg, dien ik nu dikwijls tot haar ga, nog eens in compagnie. Ziet gij? De engel en de duivel zijn van dezelfde afkomst, zoo als het heet, en zoo is het ook hier. Zij geeft mij brood en legt olie op mijne wonden, dat dezelve mij het verstand niet geheel en al wegvreten." Hij greep naar zijn hoofd en drukte het. "Ja," ging hij, als bij zich zelven komend voort, "Gij wilt alzoo van mijnen raad niets weten? Nu, dan kan ik verder niets zeggen, dan: goeden moed, sir, als wij elkander eenmaal wederzien!"

Dit zeggende was hij opgestaan en had met onhoorbare schreden de kamer verlaten, eer het Frank nog goed bemerkte.

Dezen liep nu onwillekeurig eene huivering over het lijf. "Waarlijk," zeide hij het hoofd schuddend, als ik niet wist, dat ik mijne vijf zinnen bij elkander heb, zou ik gelooven, dat de brandy mij eene pots heeft gespeeld. Maar ik zou wel eens willen weten, hoe of het onwijze schepsel in het huis is gekomen."

Hij ontkleedde zich snel en kroop onder de dunne deken, ofschoon de zoele nacht geene bedekking tegen de koude noodzakelijk maakte. Nu begonnen intusschen de geesten van de brandy eerst hunnen invloed te laten gevoelen, draaiden het huis met hem rond en trokken hem de dolste droomen in, in welke de Boschspin overal eene rol speelde.

Den anderen morgen versliep hij het uur van het ontbijt, en eerst toen Dick hem meldde, dat Gordon reeds met de paarden op hem wachtte, rees hij van zijn bed op. Hij had geenen tijd, om zich met de gedachten aan de waarschuwingen van zijnen nachtelijken bezoeker lang bezig te houden, en hij gevoelde ook geenen lust, om aan dezelve, als de misgeboorten van een ontsteld brein, bijzondere waarde te hechten, ofschoon zij ook een eigenaardig gevoel van onbehagelijkheid bij hem hadden achtergelaten. Gordon ontving hem met vinnigen spot, zette hem tot een haastig ontbijten aan, en weldra draafden beiden het stadje uit.

De waard scheen in eene bij uitstek goede luim te zijn, maakte lagchend eenige aanmerkingen over Franks bleek gezigt en voorspelde hem slechte zaken met de boschboeren, als hij niet beter leerde drinken.

Frank werd meer en meer afgetrokken van gedachten, hoe nader zij aan het dal kwamen. "Maar, Mr. Gordon" zeide hij plotseling, "wij hebben nog in het geheel niet van prijs of voorwaarden gesproken!"

"Eerst de waar uitzoeken, sir, dan komt het andere. Zoo is het bij ons de manier van zaken te doen," antwoordde Gordon. "Voor het overige zal ik u niet bezwaren, daar kunt gij u op verlaten," voer hij na eene wijl ernstiger voort, "ik mag u lijden en denk u te ondersteunen, zoo veel als ik kan. Een ding slechts wil ik u zeggen: ik ben stipt in zaken en verlang ook weder stiptheid van u. Overleg wat gij doen kunt; beloof liever minder, maar houd woord in het weinige. Gij gaat uwen eigen weg, waarvan ik niets versta en hebt derhalve de verantwoordelijkheid geheel op u alleen."

"Wel, Mr. Gordon, ik bedank u voor uwe vriendelijke belofte," hernam Frank, "ik weet niet of ik om eenen aanvang te maken geene hulp zal noodig hebben."

Kikeri—kikeri—ki!
Vertrouw te vroeg den duivel niet!

klonk het schel aan hunne zijde. Gordon hield krampachtig zijn paard in en keek zoekend naar de rigting, van waar het geluid gekomen was. Maar er was niets te zien, geen grashalm, geen blad roerde zich.

"Die verwenschte Salamander!" riep hij met eene door inwendige woede gesmoorde stem, terwijl zijn gezigt eene bijna bruine kleur aannam, "bij G.., ik maak er zelf jagt op, tot dat ik hem met mijne handen geworgd heb."

Frank had insgelijks den teugel aangetrokken; het gansche beeld van den vorigen nacht stond weder plotseling voor zijne ziel en wekte eenen argwaan en vrees bij hem op, van welke hij zich geene rekenschap kon geven.

"Zeg mij toch eens, als gij mijne nieuwsgierigheid verontschuldigen wilt," begon hij, toen Gordon weder norsch zijn paard aandreef, "wat is er dan toch gaande met dien kerel? Hij moet krankzinnig zijn, naar ik hoor, en toch laat gij u van zijne zottepraat zoo verstoord maken?"

Gordon, als in onaangename gedachten verloren, antwoordde eene wijl niet. "Dat is een van die gevallen," zeide hij eindelijk, de dikke wenkbraauwen te zamen trekkend, "dat mij sedert drie jaren van alle zaken doen in land en allen lust om iemand te helpen hebben afkeerig gemaakt. Ik zie geene reden, waarom ik u niet verhalen zou, wat de gansche wereld weet. Ik woonde vroeger vijftig of zestig mijlen verder naar het zuiden op woest land, dat ik eerst na menig jaar, door harden arbeid en ijver bebouwbaar gemaakt had. De prijs van het land steeg; er kwamen nederzetters en ik ondersteunde overal, zoo veel ik kon en weldra hadden wij de beste markt van wijd in het rond. Daar komt eens een jong man met zijne moeder en wil land koopen, maar heeft naauwelijks zooveel geld, om het vierde gedeelte te betalen van hetgeen hij verlangt. Hij preekt mij veel van zijnen goeden wil, van zijne kundigheden voor, wil nieuwe veldvruchten bouwen—ik laat mij overreden en geef hem het beste stuk land met een achtste contante betaling en voor het overige neem ik een schuldbewijs. Het eerste jaar verloopt—ik krijg geen geld. Ik geef uitstel. Het tweede jaar was bijna ten einde; ik was in eene andere speculatie gewikkeld, had geld noodig, en was gedwongen zijn schuldbewijs uit de handen te geven. De nieuwe bezitter van hetzelve kan niet langer op betaling wachten en ontneemt hem het land. Ongelukkig had zich de man er een huisje op gebouwd, had duchtig gewerkt en vele verbeteringen gemaakt, waarin hij zijn geld had gestoken—derhalve verloor hij alles en moest met zijne moeder tot de barmhartigheid der buren zijne toevlugt nemen. In plaats van nu ten minste te trachten door werken den kost te verdienen, liep hij mokken, tot hij zijn verstand verloor en zich in het hoofd zette, dat ik hem door bedrog van alles beroofd had. De dolste praatjes bragt hij over mij in omloop, en steeds zat hij mij met zijn zot kikeriki op de hielen, om mij aan mijne zonden te herinneren, gelijk hij zeide. Het duurde niet lang, of ik was de spot der gansche buurt, en werd van elk een, die iets tegen mij dacht te hebben, op dezelfde wijze gehoond. Eenige keeren wilde ik mij met gewelddadige middelen vrede verschaffen, maar het was juist of ik in een wespennest sloeg. Toen nam ik een kort besluit, verkocht alles en trok hierheen—maar naauwelijks had ik mij nedergezet, of de wesp dook ook hier weder op en vervolgde mij. De zaak ging wel is waar hier op eene vreemde plaats niet als vroeger en als ik hem beet had kunnen krijgen, had ik hem of als krankzinnige in het dolhuis of als gevaarlijken landlooper in de gevangenis laten stoppen; maar toch waren eenige verdraaide geruchten ook hierheen gewaaid. —Niemand wil hem iets in den weg leggen; eenige hebben zelfs eene soort van vrees voor hem, voornamelijk omdat de kerel, om voor mijne handen veilig te zijn, als een dier in het woud leeft en glad gelijk eene slang en behendig als een aap zich aan elke navorsching weet te onttrekken. Dat is de zaak. Ik moest er mij niet over bekommeren; maar het is mij altijd als ik die vervloekte stem hoor, als of mij een gloeijende spijker door mijne hersens ging. Het is niets dan overspanning der zenuwen, dat weet ik wel, eene herinnering aan de uitgestane kwellingen van voor drie jaren, maar ik kan het niet veranderen. Moge de kerel den nek breken!"

Zij reden zwijgend te zamen verder, tot zich het dal in deszelfs gansche liefelijkheid voor hen opdeed.

"Zoo, wij zijn er!" begon Gordon, terwijl hij zijn paard aanhield en met onvriendelijke blikken op de omstreek zag. "Bijna doet het mij leed, dat ik nog eens mij in dergelijke zaken steken zal en het liefste nam ik mijn woord terug. De hemel mag weten, welke onaangenaamheden daar weder voor mij uit zullen voortspruiten."

"Ik weet niet, Mr. Gordon, hoe zich zulk een sterk man als gij zoo kan laten bevreesd maken," hernam Frank, van wien zich bij het gezigt der plaats het verlangen naar een eigendom weder geheel had meester gemaakt. "Welke onaangenaamheden zoudt gij dan door met mij zaken te doen kunnen hebben?"

"Wel," zeide Gordon, als een kort besluit nemende, "zeg mij dan, hoeveel akkers en waar gij die hebben wilt. Maar let wel, ik wil nooit hooren, dat ik u dien koop heb aangeraden, of dat iets van dien aard, er moge van komen wat wil, mij daarin te laste gelegd zal worden. Ik wil mij eens en voor altijd daar tegen vrijwaren."

"Op uw woord van eerlijk man," riep Frank, "is er ook een maar aan het land, misschien overstrooming door de rivier of iets anders, dat ik niet weten kan?"

"Niets!" zeide Gordon op eenen stelligen toon; "het is het beste plekje vijftig mijlen in het rond. Overigens kunt gij berigten inwinnen, eer wij den koop sluiten."

"Goed, dan neem ik zestig akkers: een vierde bosch en drie vierde gereed land, en wij trekken de grensscheiding, waar die boom staat, van de rivier naar boven, zoodat ik genoeg ruimte aan het water behoud en de beek er bij heb. Zeg nu uwe voorwaarden."

"Gij snijdt er juist het schoonste stuk uit," merkte Gordon aan, de aangeduide vlakte beschouwend. "Het zij echter zoo: ik zal er bij in aanmerking nemen, dat uwe inrigting de waarde van het overige land verhoogt. Ik heb u billijke voorwaarden beloofd—goed! Gij zult den akker voor vijftien dollars hebben, als gij de helft contant en de rest binnen een jaar betaalt. Dit is de prijs voor het gewoonste boschland in de nabijheid der stad."

"Is dit een woord?" riep Frank, wien een blos van vreugde in het gezigt steeg, terwijl hij den waard de hand toestak.

"Van mijne zijde zeker; wat ik zeg, daar houd ik mijn woord bij," hernam Gordon en sloeg in de aangebodene hand.

Kikeri—kikeri—ki!
Ligtzinnigheid baart zorg en verdriet!

Driet—driet! riep de echo klagend na. Gordon vertrok geene spier van zijn gezigt, als of hij dit geroep niet gehoord of nogmaals verwacht had. Frank keek wel het bosch in om een spoor van den roependen te ontdekken; maar zijne ziel was op dit oogenblik te vol, om er zich lang mede te kwellen. Hij reed de door hem opgegevene grenslijn op en aanschouwde met glinsterende oogen zijn toekomstig eigendom. Hij reed naar de rivier af en nam de oevers op, tot hem eindelijk de gedachte aan zijnen waard dwong terug te keeren. Het was het eerste grondeigendom, dat hij verwierf en had er den ganschen dag wel op door kunnen brengen.

Zij reden naar de stad terug.

"Als wij nog heden den koop sluiten—want ik geef u nog altijd de vrijheid om terug te keeren—" begon Gordon, "zie dan bij tijds naar werklieden om. De oogst staat voor de deur en over vier weken kunt gij voor alle geld geene hulp meer krijgen. Gij zijt hier onbekend, en in zulke punten wil ik gaarne voor u doen wat ik kan."

(Wordt vervolgd.)

een der maires en een commissaris van politie zijn verdronken.

Aan de deuren der kerken in die groote fabrijkstad zijn affiches aangeplakt, inhoudende eene aansporing tot gebeden en het bijwonen van processiën, ten einde van den Hemel te verkrijgen, dat de regen ophoude en de vruchten des velds bewaard blijven. (De *Gazette de Lyon* meent dat de regen eene straf des Hemels is voor de ontheiliging van den Zondag.) Het heilig sacrament zal, op last van den kardinaal, gedurende drie dagen in alle kerken worden ten toon gesteld en van den 2den tot den 7den Junij, elken dag eene plegtige processie plaats hebben.

Volgens een' brief uit Lyon zijn alleen in die stad 20,000 menschen van have, goed en dak beroofd. De Keizer heeft te paard al de overstroomde wijken der stad bezocht, en heeft zelf aan de noodlijdenden onderstand verstrekt. Morgen begeeft de Keizer zich naar Valence.

Gedurende den nacht van Vrijdag op Zaturdag is ook de Rhône bij Valence buiten zijne oevers getreden, ten gevolge waarvan de kaaijen, het arsenaal, de benedenstad, en een groot gedeelte van den omtrek onder water zijn gezet. — De spoorweg tusschen Vaugrin en Vienne en tusschen Vienne en Estressien is weggeslagen.

De massa regen, die in den laatsten tijd is gevallen, is trouwens enorm; alleen in Mei is er 90 duim water over Frankrijk gevallen, dat is bijna de helft van t'geen in een gewoon jaar valt.

De wetgevende vergadering heeft met algemeene stemmen een crediet van 2 millioenen francs goedgekeurd, ten einde daarmede voorloopig hulp worde geboden aan de noodlijdenden door de overstroomingen.

De laatste tijdingen uit Frankrijk geven hoop dat de overstroomingen haar toppunt hebben bereikt en de rivieren weldra weder binnen hare oevers zullen terugkeeren.

ONZE NEDERLANDSCHE CORRESPONDENTIE.

NO. 12.

(Vervolg van bladzijde 1.)

ROTTERDAM, 30 Mei 1856.

Binnenland.

Met het schip *Arnold Boeninger*, kapt. HASHAGEN, den 12den Mei van Hellevoetsluis gezeild, zijn 186 passagiers, als landverhuizers naar New York vertrokken, allen door tusschenkomst van de HH. Wambersie en Crooswijck te Rotterdam. Onder deze landverhuizers bevonden zich een groot getal Nederlanders, met de opgave van wier namen wij onze lezers geen ondienst meenen te doen, als:

Nicolaas Hendrikus, met vrouw en 1 kind, van Middelburg.
Dirk Vos, met vrouw en 7 kinderen van Baflo.
Hans Reukema met vrouw en 2 kinderen, van Houwerzijl.
Cornelis, Aagjo, Cornelieke en Fokke Reukema, van Houwerzijl.
Pieter Elinga met vrouw en 2 kind., v. Warfhuizen.
Folwert Dijkema, met vrouw en 1 kind, van Baflo.
Pieter Neeltje en Liena Dijkhuizen, van Wehe.
Roelf Tooren met vrouw en 2 kind., „
Rieko Reukema met 2 kinderen, van Houwerzijl.
Jan Hommels, met vrouw en 1 kind, van Mijdrecht.
Martinus van Leeuwen, met vrouw en 4 kinderen, van Mijdrecht.
Hendrik Brom, met vrouw en 3 kind., v. Mijdrecht.
Corn. v. Leeuwen, m. vrouw en 2 kind., „
Hendrik van Es, van Leeuwarden.
Albert Breukelander, met vrouw en 2 kinderen, van Uithoorn.
Willem Breukelander, met vrouw en 9 kinderen, van Uithoorn.
Willem Breukelander, van Uithoorn.
Pieter v. Roosje, „
Dirk Vreke met vrouw „
Gerrit v. Tubbergen „
Martinus v. Ekelenburg, v. Koorndijke.
Teunis Snijders met vrouw en 3 kinderen, v. Koorndijke.
Corn. Wegman, met vrouw en 3 kind., v. Aalsmeer.
Jan v. Bentem, met vrouw en 3 kind., „
Dirk Straver met vrouw, „
Christiaan Terhaken met vrouw en 4 kinderen, van Mijdrecht.
Klaas Blom, van Mijdrecht.
Jacobus Mortha met vrouw en 2 kinderen, van Willemstad.
Geert v. Tubbergen m. vrouw en 1 kind, v. Uithoorn.
Corn. Borstlap, van Lage Zwaluwe.
Gerrit Bax, van Hooge „
Cornelia Jacoba Krulder, met 2 kind., van 's Hage.
Hendr. Herman v. d. Stoop met vrouw en 4 kinderen, van Utrecht.
Johannes Everts met vrouw, van Utrecht.
Adriaan Kriehaart, „
Susanna Passing. „
Simon Koch, van Amsterdam.
Ino Bacherach, „
Neeltje Schaapberg, van Poortugaal.
Barend v. Meinen met vrouw en 4 kinderen, van Woubrugge.

Het kantoor van de HH. Wambersie en Crooswijck heeft nog een ander schip met landverhuizers geëxpedieerd, namelijk de *South Carolina*, kapt. J. STEWART, dat den 29sten Mei van Hellevoet is gezeild. Daar aan bevinden zich 100 Nederlanders, als:

Manus Boekbinder, van Rotterdam.
Nathan Reeper met 3 kinderen, van Amsterdam.
Jeanne Marie Petronelle Coops, „
Jaqueline Petronella Antoinette de Boek, van Amsterdam.
Hendr. Petrus Kerner, van Amsterdam.
Lammert Kiel met vrouw en 3 kind., van Slachting.
Yda Albers van Vliet, m. 6 kind., v. Blije, (in Friesl.)
Daniel Lafleur m. vrouw en 5 kind., v. Tjimmarum.
Laurens van Loen met 2 kinderen, „
Arjen Sippe Dijkstra, met vrouw en 3 kinderen, van Sexbieren.
Willem Kes met vrouw, van Franeker.
Hendr. Mulder m. vrouw en 1 kind, v. Leeuwarden.
Johannes Mulder met vrouw en 2 kinderen, van Leeuwarden.
Hendrik de Wit, met vrouw en 5 kind., van Vuren.
Johannes de Jong m. vrouw en 5 kind., v. Herwijnen.
Marinus van Sam, van Herwijnen.
Hendrik Schippers, van Goes.
Adriana Kool, „
Willem Baggerman met vrouw en 5 kind., v. Goes.
Nicolaas van Hoeve met vrouw en 1 kind, van Goes.
Jan van Haaften met vrouw, van Gameren.
Jan Hendrik de Sligte met vrouw en 2 kinderen, van Aalten.
Hendrik Jan Scholten, van Aalten.
Gerrit Willem Blekkink met vrouw, van Aalten.
Willem Tammel met vrouw, van Aalten.
Christiaan Koninge met vrouw, van Winterswijk.
Berend Willem Reusselink, „
Johanna Reusselink, „
Frederik Kerschert, „
Abraham Willink, „
Anthonie van Well, van Bruchem.
Aart van Well, „
Johanna Petronella v. Driel, van Bruchem.
Jacobus v. d. Garden m. vrouw, „
Jan Broers, van Dingen.
Piet Guldemans, van Bakom. (?)
Albert Jongkind met Zuster, van Lith.
Brigitta van Beekum, van Gorinchem.

Ten gevolge van de groote zucht tot landverhuizing in Staphorst, staan daar vele woningen ledig. Men wil dat zich een fonds is aangelegd, door voormalige inwoners van die plaats, die zich thans in Noord Amerika bevinden, om hunne onvermogende bloedverwanten in staat te stellen de reis te kunnen bekostigen. Het fonds moet reeds ƒ2600 groot zijn.

(Vervolg hierna.)

BUREAU VAN COMMISSARISSEN DER STADSHAVEN VAN SHEBOYGAN.

Sheboygan, 6 Junij, 1856.

Aan den Edel Achtbaren Mayor en Stedelijken Raad der Stad Sheboygan:

Overeenkomstig de vereischten vervat in de zevende sectie eener acte der Wetgeving van Wisconsin, getiteld "eene acte authorizerende de stad Sheboygan om geld te leenen voor het verbeteren van de haven, aan den mond der rivier Sheboygan", goedgekeurd den 16 Februarij, 1856, ben ik gelast u te berigten, dat op den 5den dag van Junij, 1855, de Commissarissen der Stadshaven van Sheboygan negentien duizend dollars ontvingen, zijnde de gansche opbrengst van den verkoop van $20,000 obligatien der stad Sheboygan, uitgegeven door gezegde Commissarissen, krachtens gezegde acte, op den eersten dag van Junij, 1855.

Dat op heden de Commissarissen daarvan hebben uitgegeven de som van $11,251,10.

Dat dit bedrag hoofdzakelijk is besteed aan den aankoop van eene stoom-baggermolen, en eene heimachine, met schouwen, takelaadje, enz. —Alsmede tot den aankoop van steen, timmerhout en balken, en voor den arbeid aan de verbetering in gezegde acte bedoeld.

Dat de baggermolen met goed gevolg gebruikt is in het verwijderen en uitdiepen van de bedding der rivier Sheboygan aan het einde en tusschen de twee havenhoofden.

Dat zij voor handen hebben:

1 baggerboot, takelaadje en uitrusting volledig en in goede orde om dienst te doen.
1 modderschouw.
1 heischouw en al de benoodigdheden voor het heijen van palen en het vervoeren van steen.
300 cords harden keisteen aan den rivierkant en op de werf, tot gebruik gereed.
4,500 voet vierkant timmerhout, enz. enz.

Dat er nu personen gebruikt worden tot het gereed maken van het timmerwerk voor kribben, en dat men zich voorstelt dit zonder verzuim in gereedheid te brengen en zoo vele kribben te schieten als de commissarissen met de foodsen, die hun ten bevele staan, zullen vermogen.

Met achting,
CYRUS P. HILLER, *Secretaris.*

Bekendmaking.

Volgens wederzijdsche overeenkomst hebben wij het tusschen ons gesloten contract van den 25 Februarij ll. ontbonden, zoodat voortaan mr. LABBERTON den Boekhandel zal voortzetten, en mr. QUINTUS zijn hoofdagent voor Wisconsin is.

New York, 18 } Junij 1856. (get.) JACOB QUINTUS,
Sheboygan, 25 } (get.) R. v. H. LABBERTON.

NB. Bestellingen voor Boeken worden door mr. *Quintus*, en voor de Nieuwsbode door mr. *Labberton* aangenomen tegen de geadverteerde prijzen.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS., den 30sten Junij 1856.

MEEL, Tarwe, ℔ zak.	$3,00,	$3.25 @ 3.50
Rogge, „ „		3,00 @ 0,00
Boekweit, per 100 lbs.		3.00
Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel,		0.80 @ 0.87½
Roode winter Tarwe „ „		0.75 @ 0.80
Club Tarwe, ℔ bushel.		0.65 @ 0.70
Zomer Tarwe, „ „		— @ —
Rogge, „ „		— @ —
Garst, „ „		1,40 @ 1,45
Haver, „ „		31 @ 35
Ind. Koren, „ „		45 @ 50
Witte Boonen, „ „		1,25 @ 1,50
Erwten, „ „		0,75 @ 0,00
Aardappelen, „ „		— @ 0,62
Vleesch, ℔ 100 lbs.		8,00 @ 10,00
Spek, „ „ „		8,00 @ 9.00
Boter, ℔ ℔.		10 @ 15 c
Reuzel, „ „		14 @ — c
Kaas „ „		15 @ — c
Eijeren, ℔ dozijn		10 @ 12 c
Droogo Appels, ℔ bushel		1.50 @ —
Groene Appels, ℔ barrel		3,00 @ 3.25
Spek (mess) ℔ barrel		18, 0 @ —
Zout, ℔ barrel		2,25 @ 0,00
Wit Visch, ℔ barrel,		10,00 -00,00
Whiskey, per gallon		- 0,33
Timmerhout, per M.		8, 25 @ 8,50
Shingles, ℔ M.		1,25 @ 1,50
Hooi, ℔ ton		8 @ 10
Hout, per cord,		1,05 @ 1·75

Advertentien.

. Getrouwd door JOHN LANDAAL, Esq.
HENDRIK JAN HENGEVELD,
met
HENDRIKA WILDENBEEST.
ALTO, Wis., 23 Junij 1856.

Mengelwerk.

De lagchende held.

Een voorval uit de slagting te Goliad.

Het was in den morgen van den 17 Maart, 1836. *Aurora*, de moeder des dauws en de meesteres van gouden wolken, kwam op, zoo als zij bijna altijd opkomt, over de levendige tooneelen der vlakten van Goliad—eene schoone, de koningin des hemels, op eenen troon van brandend amber, gekleed in karmozijn van vuur, met een diadeem van purper, en linten met klaprozen bemaald. "O! Het was een heerlijke dageraad voor den dichter om de aarde te bezingen, of voor den heilige om tot den hemel te bidden; maar noch de zang des dichters, noch het gebed des heiligen maakten de morgendienst van die plaats en dat uur uit. Helaas, neen! Het was eene zeer verschillende soort van muzijk.

Een honderdtal doffe trommels roffelden de lude *reveille*, die vier honderd texicaansche gevangenen opwekten en hunne wacht—vier maal het getal mexicaansche soldaten—de keur van des hoofdslagters leger.

De gevangenen werden onmiddelijk opgeroepen, om zich in de voorstraat van het dorp in gelederen te scharen, en elk oog flikkerde van vreugde, en elke tong uitte eenen onwillekeurigen kreet van vertrouwen en hoop:—

"Heb dank, Santa Anna! Hij zal nu het verdrag nakomen! Wij zullen naar de Vereenigde Staten worden terug gezonden! Wij zullen onze vrienden wederzien!"

Zoodanig waren de gewaarwordingen, met welke de amerikaansche vrijwilligers, en de weinige Texicanen onder hen, het bevel om zich in gelid te stellen, begroetten.

Zij deden alzoo en werden toen in twee colonnes verdeeld, waarop al de muzijkinstrumenten der mexicaansche bende eenen vrolijken marsch aanhieven, en zij gingen in gezwinde pas over de prairie, op het westen aan.

Vijf minuten daarna had er eene zonderlinge zamenspraak tusschen de twee aanvoerders van de voorste colonne gevangenen plaats.

"Waarom loopt gij zoo kreupel, kolonel Neil? Zijt gij gekwetst?" vraagde een groot, welgemaakt man, met blaauwe oogen, uit alle welker stralen dapperheid sprak.

"Kolonel Fannin, ik loop kreupel, om niet gekwetst te worden, begrijpt gij?" antwoordde de ander met eenen lach, en zulk eenen lach als geene woorden kunnen beschrijven—dezelve was zoo luid, zoo uitbundig, gelijk het geklater der branding van eene zee van luimigheid. Het was, om kort te gaan, een lach die zoo geheel uit het hart kwam.

"Ik begrijp u niet, want ik ben geen meester in het raadsels oplossen," hernam Fannin, zelf glimlagchende om de kluchtige vrolijkheid van zijnen medgezel, die zoo geheel ongeplaatst was.

"Gij ziet dat ik lam ben aan elk been," zeide kol. Neil, naar de aangeduide ledematen ziende, en de bewegingen van eenen volslagen hinkebeen namakende, waarbij hij harder lachte dan ooit. "En toch," voegde hij er fluisterend bij, "heb ik noch het rhumatiek in mijne knieën, noch eksteroogen aan mijne teenen; maar heb twee groote *revolvers* in mijne laarzen."

"Dat is eene schending van het verdrag, bij hetwelk wij zijn overeengekomen onze wapenen over te leveren," merkte kol. Fannin treurig aan.

"Gij zult echter zien, dat ik ze noodig zal hebben, voor de zon een uur hoog is," antwoordde Neil. "Och, Fannin! Gij kent de verraderlijkheid van die lage Mexicanen niet."

Op dit oogenblik verrees de zon aan eenen hemel van buitengewonen glans, en een millioen bloemkelken verspreidden hare geuren over de groene prairie, als een offer aan den Heer des lichts, toen er door een van Santa Anna's aides bevel werd gegeven om halt te houden, en de twee colonnes gevangenen werden verbroken en in kleine troepen over de vlakte verspreid, aan alle kanten omgeven door mexicaansche infanterie en cavallerie, met geladen geweren en getrokken zwaarden. En toen kwam er eene kortstondige pause van vreesselijke stilte, die slechts van tijd tot tijd werd afgebroken door eenen kreet van schrik, en de vreesachtigsten onder de gevangenen zagen reeds den boven hen hangenden vuurstorm en de uitblussching der laatste levenshoop.

En toen ving het helsche werk van moord in het groot aan, en een tooneel volgde, zooals naauwelijks in de jaarboeken der hel zelve is opgeteekend.

Het geratel der musketten barstte in opvolgende slagen los, gelijk de vrees verwekkende slagen des donders, maar vermogt niet geheel de smeekingen der levenden, de kreten der gewonden, en het vreesselijke gekerm der stervenden te verdooven.

"Kolonel Fannin viel onder de eerste slagtoffers, maar niet zoo de reus Neil. Bij het commando van den mexicaanschen officier om te vuren, bukte onze held bijna op den grond, zoo dat de laag geheel over hem heen ging. Hij wachtte niet op eene tweede laag, maar, in elke laars eene hand stekende, stond hij op met een paar zesloopers, en begon die, met de snelheid van den bliksem, in de dikste gelederen der vijanden af te schieten.

"Overstelpt van verbazing en vrees, deinsden de Mexicanen terug en openden eenen doortogt, door welken Neil zich eenen weg baande met den sprong van eenen panther en wegvlood als of hij vleugels aan zijne voeten had, terwijl een half dozijn ruiters hem vervolgden. Eene korte wijl scheen het twijfelachtig of de reusachtige kolonel ook deze niet zou vooruitkomen, zoo zeer hadden de gevaren van dit oogenblik de natuurlijke veerkracht zijner magtige spieren verhoogd. Maar een renner, vlugger dan de overigen, won veld op zijnen menschelijken mededinger en kwam dezen zoo nabij, dat de dragonder zijn zwaard ophief, tot eenen genadeslag. Neil ontwaarde zijn gevaar, en verminderde snel zijne vaart, tot de heete stroom van den damp uit de neusgaten des paards zich met zijne haren scheen te vermengen, en zich toen eensklaps omkeerende, vuurde hij eenen anderen loop van een' der revolvers af, en de ruiter tuimelde uit den zadel. De vervolgde herratte toen zijne vlugt.

Eene waanzinnige gil van smart en woede steeg uit de overblijvende vervolgers op, toen zij het lot van hunnen makker zagen, en deszelfs uitwerking was terstond bespeurbaar uit de vermeerderde omzigtigheid hunner vervolging; want zij hielden zich nu bij een, waardoor hun vooruitgang zeer vertraagd werd, zoodat Neil voor hen de rivier bereikte. Hij aarzelde geen oogenblik, maar wierp zich bol over bol van den steilen oever in den stroom, en zette het op den anderen kant aan. De dragonders schoten zonder uitwerking hunne vuurwapenen af, en gaven de jagt op.

In weinige minuten was Neil aangeland, en zoodra hij zich overtuigd had, dat hij geheel veilig was, barstte hij in eene onbedwingbare lachstuip uit en riep: "Ik zal het nog besterven, als ik er aan denk, welke oogen die gele drommels opzetten, toen ik mijne revolvers uit mijne laarzen haalde!"

Zoo was kolonel John Neil—bezittende eenen voorraad goede luim, dien geen rampspoed kon uitputten, en eenen overvloed van dierlijken moed, die hem zou in staat gesteld hebben, om op het graf van al zijne dierbaarste vrienden te dansen, of om *Yankee Doodle* bij zijne eigene teregtstelling te zingen.

EENE OVEROUDE SCHILDPAD.—Te Petersborough in Engeland was eene schildpad, die ten [illegible] jaar oud was. De voorganger des tegenwoordigen bisschops had dezelve reeds 60 jaren gekend en er geene verandering aan bespeurd. Hij was de zeventiende, die op den bisschoppelijken stoel zat, gedurende den tijd, dien de schildpad aldaar onderhouden werd. Haar schild was doorboord, om haar aan eenen boom te binden, ten einde verwoestingen aan de aardbijen-bedden voor te komen. In de lente at zij het liefste paardebloemen (Leontodon taraxacum); ook bijzonder gaarne endivie, groene erwten, maar geene aspersiën en pieterselie. Van het laatst van Junij af at zij slechts ooft, voornamelijk aardbeziën, kruisbessen, aalbessen, frambozen, perziken, peren, maar geene kersen. Zij kende den tuinman in den bisschoppelijken tuin, die haar voedende zeer goed, en bekeek hem, als hij kruisbessen en dergelijken plukte. Dierlijk voedsel at zij volstrekt niet, zelfs niets vloeibaars, ten minste noch melk noch water, en als een blad vochtig was, schudde zij het eerst af. Zij bewoog zich tamelijk vlug, ofschoon door eenen grooten last gedrukt. Zij zelve woog maar 13½ pond. Bij triestig weder trok zij zich in eenige hoeke terug, gewoonlijk in eene, die tegen het zuiden lag, waar zij werkeloos en half verstijfd rustte, tot de zachte zonneschijn haar weder wekte. In dezen toestand had zij de oogen gesloten en kop en hals een weinig in een getrokken, doch niet onder het schild. Haar reuk was zoo scherp, dat zij uit haren sluimer werd opgewekt, als haar iemand op twaalf schreden naderde. Tegen het begin van October trok zij zich in haar winterleger terug. Zij had daartoe sedert vele jaren eenen bijzonderen hoek des tuins uitgekozen, waar zij als een mol zich in den grond wroette, en wel van 1 tot 2 voet diep, naar dat de winter zachter of strenger was. Ongeveer vier weken voor zij haar winterkwartier betrok, at zij in het geheel niet. Bij het eindigen des winters kwam zij weder te voorschijn, maar het duurde dan ten minste 14 dagen, eer zij voedsel tot zich nam.—

☞ Een correspondentie uit Havana verhaalt de volgende anecdote, die in de stad een groot gerucht schijnt te hebben gemaakt:

De consul-generaal van Rusland is de heer A. Rillmeijer, aandeelhebber van het huis L. A. Gogel en comp. De heer Rillmeijer is reeds ruim dertig jaren in Havana gevestigd, en, daar hij niet getrouwd is, eet hij in eene restauratie. Geregeld alle dagen ten vijf ure, gebruikt hij het middagmaal bij Bernard, alwaar hij zijne bijzondere tafel heeft. Men behoudt die voor hem en niemand mag ze nemen. Hij is er aan geabonneerd.

Eenige dagen geleden kwamen er officieren van het Engelsche schip *Powerful*, bij Bernard, en namen plaats aan de tafel van den heer Rillmeyer. De plaats is besproken, mijne heeren, zeide een bediende van het hôtel. Hoe, besproken? er is toch niemand aan gezeten! Dat doet niets ter zake, men is er aan geabonneerd, neemt eene andere plaats als het u belieft.

John Bull zond den knecht weg en bebield de plaats.

Een oogenblik later kwam de heer Rillmeyer binnen. Een blik op zijne tafel, deed hem zien dat zij bezet was. Garçon, zeide hij, wie heeft er over mijne tafel beschikt? Ik heb er niet over beschikt, het zijn de officieren die ze hebben bezet. Welke officieren, Spanjaarden? Neen, mijnheer, Engelschen. Ha! Engelschen, dat had ik moeten begrijpen. Ware Kroonstad ook zoo gemakkelijk te nemen geweest, als deze arme tafel, dan zouden mijnheeren de Engelschen er zich zeker voor twee jaren al meester van hebben gemaakt. Mijne tafel is voor hen eene weerwraak. Kroonstad niet hebbende kunnen nemen, nemen zij de arme tafel van een Russisch konsul generaal.

Deze inval deed al de aanwezigen lagchen, uitgenomen de Engelsche officieren, welke zich hielden alsof zij niets gehoord of verstaan hadden.

☞ Men verhaalt, dat de maarschalk Bosquet op het kasteel van St. Cloud is gekomen en den keizer twee soldaten heeft voorgesteld. De eerste is een Arabier van groote lengte, bijna zoo zwart als een neger, die een bom hebbende zien vallen in een der loopgraven voor Sebastopol, zich op die projectile wierp, haar tusschen zijne handen nam en boven het hoofd hield, ten einde haar op deze wijze aan de andere zijde der Fransche liniën te werpen, toen juist de bom losbarstte en hem zijne twee armen deed verliezen. Deze moedige zoon van Afrika is voor dit feit met het legioen van eer begiftigd, en hij verzoekt thans om naar zijn geboortegrond terug te mogen keeren. De andere soldaat is daarentegen klein, in Bretagne geboren en thans zonder bloedverwanten. Hij heeft zich met eene kinderlijke of liever vaderlijke toegenegenheid aan den Afrikaanschen soldaat gehecht sedert hij zijne beide armen verloren heeft, en dient hem vrijwillig als bediende; hij brengt hem zijn voedsel, doet hem eten, kleedt hem en verlaat hem nimmer, en wenscht thans, ten einde de door hem vrijwillig opgenomen taak te vervullen, hem te vergezellen naar Afrika. De maarschalk Bosquet heeft van den Keizer, die zich eenigen tijd met de twee soldaten heeft onderhouden, de inwilliging dier beide verzoeken verworven, hebbende Z. M. de twee soldaten zelfs aan de keizerin voorgesteld, welke zeer getroffen was over dit bewijs van gehechtheid.

☞ Een mijner vrienden, zegt *Erskine*, leed aan eene onophoudelijke slapeloosheid, en verscheidene manieren werden in het werk gesteld, om hem in slaap te krijgen, maar te vergeefs. Ten laatste namen zijne geneesheeren hunne toevlugt tot eene proef, die volkomen gelukte. Zij kleedden hem in eens nachtwachts (watchman's) jas, gaven hem eene lantaarn in de hand, zetten hem in een schilderhuisje, en—hij sliep binnen tien minuten.

☞ Een snaak, die er vrij groen uitzag, riep den voerman van eenen omnibus aan, terwijl deze de State Street over kwam, en vraagde: "Ga je naar de stoomboot?" "Ja," antwoordde de voerman, zijne paarden inhoudende. "Ja? dat dacht ik wel," hernam de ander en ging bedaard voort.

Wat een gek gezigt trok die voerman!

CALENDER VOOR JULIJ, 1856.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons-Opg. U. M.	Zons-Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Dingsdag	4 25	7 40	
2	Woensdag	4 26	7 40	
3	Donderdag	4 27	7 40	NIEUWE MAAN, den 2, 's morgens 4 ure, 46 minuten.
4	Vrijdag	4 27	7 39	
5	Zaturdag	4 28	7 39	
6	ZONDAG	4 29	7 39	
7	Maandag	4 29	7 39	
8	Dingsdag	4 30	7 38	
9	Woensdag	4 31	7 38	EERSTE KWARTIER, den 10, 's morgens 2 ure, 36 minuten.
10	Donderdag	4 32	7 38	
11	Vrijdag	4 33	7 37	
12	Zaturdag	4 33	7 37	
13	ZONDAG	4 34	7 36	
14	Maandag	4 35	7 36	
15	Dingsdag	4 36	7 35	
16	Woensdag	4 37	7 34	
17	Donderdag	4 37	7 34	VOLLE MAAN, den 17, 's avonds 4 ure, 47 minuten.
18	Vrijdag	4 38	7 33	
19	Zaturdag	4 39	7 32	
20	ZONDAG	4 40	7 32	
21	Maandag	4 41	7 31	
22	Dingsdag	4 42	7 30	
23	Woensdag	4 43	7 29	
24	Donderdag	4 44	7 28	LAATSTE KWART., den 24, 's morgens 10 ure, 18 minuten.
25	Vrijdag	4 45	7 27	
26	Zaturdag	4 46	7 26	
27	ZONDAG	4 47	7 25	
28	Maandag	4 48	7 24	NIEUWE MAAN, den 31, 's avonds 4 ure, 24 minuten.
29	Dingsdag	4 49	7 23	
30	Woensdag	4 50	7 22	
31	Donderdag	4 51	7 21	

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
" J. Verstegen, Little Chute, Wis.
" John Wigman, te Green Bay.
" J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
" Blue Island, Illinois.
" E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. York.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
" H. Ochaner, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van de Luijster, Holland, Michigan.
" J. van den Heek, Zeeland, Michigan.
" J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" P. Barendregt, Pella, Iowa.

☞ De abonnements-prijs op den Nieuwsbode is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier cents per week! Zij, die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet [illegible] worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan Wis.